BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIU
„ASTRA"

ANUL 1. No. 19

6 pagini 3 lei

Duminecă 14 Martie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ȘI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU	Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.	TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.34	ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175 · Comune rurale: 1 an Lei 505, 6 luni „ 250, 3 luni „ 120

Iar șomeurii intelectuali

Am promis să revin asupra problemei. O fac cu plăcere după efectuarea recensământului, care arată că aprehensiunile mele au fost întemeiate.

Recensământul șomeurilor intelectuali a fost un mare fiasco. a) Fiindcă n'a fost bine pregătit techniceşte; b) fiindcă n'a fost pregătită atmosfera necesară unei sincere colaborări din partea declaranților.

a) Dr. Sabin Mănuilă, cu toate că timp a avut din belșug, n'a avut din belșug și priceperea și bunăvoința necesară. O pildă: la București, unde trebuia să se dea o deosebită atenție lucrărilor, inspector al recensământului a fost un om certat cu cultura, un biet absolvent al cursului comercial elementar, un oarecare Gh. Milea (In treacăt mai întreb pe Dr. Mănuilă dacă e adevărat celace mi se comunică, anume că: numitul ar fi «diplomat fraudulos» al școalei de statistică de sub conducerea d-sale. Dacă e adevărat, ia să facă bine să lichideze).

După datele exacte ale recensământului din 7 Martie, au declarat: sect. I (Galben) 140; II (Negru) 172; III (Albastru) 216; IV (Verde) 179 In total, municipiul București, 707 șomeuri intelectuali; iar în suburbane (total zece): numai 31! (adaog că în suburbane recenzia a fost făcută de notari!).

Rezultatul e fals, fals, fals.

Mai întâi fiindcă studenții, după închiderea căminelor, s'au retras la periferia orașului, ca în preajma bibliotecilor să-și poate prepara examenele, sau să facă față angajamentelor de trai (meditații, etc.); pe când cei plecați la țară sau în provincie, deasemenea nu vor figura în recensământ, fiindcă acolo el a fost dinainte făcut de notarii comunali, care în deobște au și resentiment oficial împotriva acestor tineri, cei mai mulți flăcăi impunători de dreapta.

(Dealtfel tot recensământul a fost numai de formă făcut în ziua de 7 Martie. De unde a știut Dr. Mănuilă câte formulare trebue? Eu știu din anume rapoarte — pe care dânsul le are la dosar, și care i-au fost trimese din toate județele cu privire la șomeurii intelectuali. Ori, cum au fost întocmite aceste rapoarte, autoritatea lor — să nu mai vorbim!).

In sfârșit, făcut de persoane iresponsabile, recensământul n'a avut măcar publicitatea necesară. Două (proaste) cuvântări la radio, și câteva notițe, în ajun, în ziare. In municipiul București, auziți, abia Sâmbătă, 6 Martie, la orele 8 seara, s'au afișat publicațiile primăriei, publicații prin care intelectualii erau invitați să răstoarne timpul și să se prezinte în aceiași zi la ora 3 d. a. (cu 5 ore înaintea afișărei!) ca să ridice formularele!.

O incurie, care cere pedepsirea imediată a lui Mănuilă și Bărcă.

b) In primul articol am arătat întrebările fără rost, nonsensice sau vexatorii, cu care erau bombardați bieții șomeuri intelectuali prin formulare.

Ele de fapt treceau la această categorie nobilă pe toți fugarii din școală, neisprăviții și vagabonzii electorali, absolvenți a trei sau patru clase de meserii sau comerț, plus țiganii și lăutarii, plus văduvele și divorțatele acestora (cf. pag. 2 și 3 din Instrucțiuni).

Ce intelectual putea pune iscălitura sa pe o fișe care nu-l întreba nimic din câte-l privesc ca atare?

De aici, ridicarea chestionarelor, citirea lor, și aruncarea la gunoi.

Mai mult: majoritatea titraților universitari nici măcar nu s'au prezentat să le ridice.

Mai a fost un lucru: Recensământul anunțat pentru 1 Octombrie s'a tot amânat până la 7 Martie. Intre timp, legea muncei de folos obștesc; a doua zi după votarea legei, hop: recensământul!

Oare n'a fost la mijloc o cursă? In orice caz tineretul intelectual s'a temut ca nu cumva de pe urma declarațiilor să fie trimes la munca forțată, și a preferat să moară mai departe de foame.

Cert e că s'a făcut mult mai multă vâlvă în jurul legei Nistor decât în jurul recensământului Bărcă, și că intelectualii șomeuri fatal s'au speriat.

Iată atâtea lucruri care justifică un mare fiasco de administrație publică.

Incapacitate, neglijență, prostie. Bine, bine, dar e vorba: cine plătește?

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

IN SPANIA

Trupe marocane, defilând la Salamanca

DE CE ȚINE UN PARTID

Oficiosul partidului național-țărănist, *Adevĕrul*, comentând eventualitatea demisiei d-lui Mihalache, scrie textual: «Fără d. Mihalache lucrurile ar lua o astfel de întorsătură încât partidul s'ar fărâmița».

Iată câteva cuvinte care definesc ființa și baza politică a unui «mare partid». Un partid care pretinde că a născut dintr'o doctrină și trăește pentru un ideal politic, un partid care își propune să transforme radical Statul român într'un Stat țărănesc, un partid care se crede în drept să controleze viața noastră publică chiar din opoziție, în sfârșit, un partid care — înfrățit cu internaționala evreiască și bolșevică — vrea să distrugă mișcarea naționalistă românească, *este o organizație a cărei consistență ideologică și a cărei existență politică atârnă numai și numai de șefia d-lui Mihalache.*

Așa dar, partidul național-țărănesc este un partid quasi personal, asemănător partidului d-lui mareșal Averescu sau partidului d-lui profesor Iorga. Cu o deosebire. Aceste două partide nu au pretenția să confiște Statul român pe seama lor iar cele două personalități care stau în fruntea lor s'au încrustat în Istorie cu alte dimensiuni decât acelea ale d-lui Mihalache.

VESTITOR

Să se facă lumină!...

Am mai spus'o cu alte ocazii și nu socot inutil s'o repet astăzi, când au început din nou interminabilele discuțiuni asupra condițiunilor omenești de viață cari AR TREBUI să se asigure elementului creator românesc în propria lui țară: **nici o măsură serioasă nu se va putea lua în această direcție atâta vreme cât vom pluti în necunoscut.** Atâta vreme cât nu vom avea date exacte și de strictă actualitate, asupra întregii situații demografice și economice a națiunii române și a populațiunilor conlocuitoare.

Ori, în momentul de față din acest punct de vedere de o importanță primordială, ne aflăm într'o stare de plâns: nu știm nimic din cele ce se petrec cu noi. Cu atât mai puțin suntem informați asupra soartei ce ni se pregătește, într'un viitor foarte apropiat, dacă lucrurile vor continua să evolueze în acelaș sens, în acelaș ritm și cu aceeaș amploare.

In adevăr, recensământul din 1930 a fost în chip defectuos realizat. Și în primul loc fiindcă a fost întreprins, pornindu-se dela principii masonice, cu mijloace masonice, esențialmente defetiste și trădătoare. La urmă, înșiși masonii s'au convins că rezultatele recensământului în chestiune nu pot fi nici publicabile, nici de utilizat. Astfel că în 1937 noi orbecăim în acelaș întuneric ca în 1919. Nu știm în ce proporții evoluiază elementul românesc față de cel iudaic, maghiar sau ucrainian. Nu știm cine sunt proprietarii pământului românesc, ai industriei, ai comerțului și ai marelor mijloace de producție economică pe categorii concrete. Nu cunoaștem cifra reală a venitului național socotit pe cap de locuitor, locuitorul considerat nu în ipostaza de cetățean, ci în aceea de Român, ovrei, ucrainian sau ungur. Nu știm cum progresează viața românească în provinciile de margine ale Țării. Cu alte cuvinte, constatăm cu stupoare CA NU ȘTIM NIMIC!

Și atunci, când e evident că nu vom putea face nimic pentru apărarea națiunii române atâta timp cât nu vom avea în fața ochilor o imagine fidelă a realităților cele mai crude, ne întrebăm și vă întrebăm: pe ce s'ar putea întemeia eventual o politică de românizare efectivă și radicală a tuturor formelor superioare ale vieții noastre naționale? Mai mult, cum vom putea noi convinge elitele să iasă din pasivitatea lor condamnabilă și să simtă fără nici o putință de eschivare necesitatea acestei politici, înainte de a realiza acest efort — absolut necesar — de auto-cunoaștere colectivă?

De altfel însuși faptul că un astfel de efort a fost sabotat cu atâta semnificativă îndârjire până acum, tocmai de către eternii profitori ai tuturor confuziilor și ai tuturor slăbiciunilor naționale, ovreii, ne arată calea îndatoririlor noastre actuale.

Deci în concluzie: Trebue să se facă de urgență RECENSAMANTUL GENERAL al tuturor forțelor vii din cuprinsul hotarelor românești.

Recensământul acesta trebue să fie pregătit cu grijă și seriozitate și dus la bun sfârșit nu în spirit și cu metode masonice, ci potrivit cu înclinările și cu metodele noastre românești. Iar la efectuarea lui, să fie aduse să colaboreze în mod voluntar, toate tinerele energii românești, cari vor avea în felul acesta o ocazie unică de a-și cunoaște Țara și relele adânci dar remediabile, cari au început să roadă ca un cancer toate mădularele nației.

Se înțelege lesne că esențialul subiectului e departe de a fi epuizat. Pe mâine deci.

Nicolae Bogdan

Drama meseriașului român

Inainte de a ne opri mai mult, așa cum trebue, asupra interviewului, întru totul senzațional, cu care d. A. C. Cuza a onorat ziarul nostru, — am sentimentul că a trecut prea grăbit chestiunea de covârșitoare importanță a meseriașului român, creștin, pe care, deunăzi, rutina, bancocrația și oligarhia liberală l-au crucificat la Senat. Amânând astfel pentru Luni să desprindem sensul luminos al declarațiilor d-lui A. C. Cuza, rămâne astăzi să coborâm în atelierele modeste, chinuite de griji, să privim în dimensiunile ei reale drama meșteșugarului român căruia guvernul liberal, la acest sfârșit de guvernare, a refuzat să-l ia apărarea.

Interesul chestiunei care ne ocupă azi, nu se va cunoaște însă destul decât dacă vom pricepe, așa cum A. C. Cuza a explicat de atâtea ori, că meseriașul este întru câtva însăș definiția clasei noastre de mijloc sau în orice caz el compune cea mai mare parte din proletariatul nostru urban. Meseriașul e omul sărac dela oraș — el e orașul trist, orașul muncitor și apăsat de nevoi. Cine l-a privit vreodată atent, cine-l cunoaște cât de puțin, nu mai are dreptul să-l uite. Văd case pe brânci în mahalale secrete, uitate... Acolo sunt dureri care nu se mai știu, copii fără ghete și cărți, femei deprimate cu datorii «compturi» la brutărie și la băcan... Și un om intră trist, la sfârșit de zi, în această sărăcie însemnată, — meșeriașul ăsta care nu mai are cum să reziste, un om de foarte multe ori incapabil să mai privească în fiecare seară atâtea guri aproape flămânde.

... Aș vrea astfel să-i spun d-lui Iankăl Nistor — poate ca să-i fac plăcere chiar d-lui Nistor sau Michelson) — că nu trebue deloc să ne mire dacă în aceste cartiere, Ana Pauker, de pildă, isbutește câteodată să numere destui prozeliți! Cu un cuvânt mai simplu, toată politica noastră de Stat s'a străduit până azi cu tulburătoare inconștiență să îmbrâncească pe meșteșugar în brațele comunismului. Oamenii săraci, triști, cari pricep într'adevăr foarte puțin dece stările de azi nu oferă nimic trandafiriu pentru ei, exprimă o explicabilă disperare în care nu le e deloc greu să creadă că paradisul comunist le rezervă probabil o soartă mai bună. Și ca să spunem răspicat cuvântul, noi acuzăm politica noastră de Stat, politica socială să zicem — dar am avu-o oare vreodată? — că a fost mereu până azi, sper că fără să vrea, fără să-și dea seama măcar — dar a fost într'adevăr comunisantă. Să mi se dea voe să discut puțin lucrurile pe din afară... Nu știu într'adevăr ce s'ar fi putut face — alții însă au știut și au spus — cred totuș că într'una din cele mai bogate țări depe glob, meseria ar trebui socotită ca un delict nepermis și care nu apasă decât pe incapacitate și pe destrăbălarea democratică a guvernelor. Pe lipsa noastră de simț național, de bun simț pur și simplu.

Cea mai sfâșietoare dovadă a adus-o deunăzi chiar d. Iancu Nistor în Senat. Bietul om! Imi închipui că dacă un dram de conștiință l-ar fi trezit din somn în memorabila ședință dela Senat, chiar și ciocul acela care-i face și mai inexpresivă figura ar fi trebuit să-i roșiască de atâta scandal și rușine.

Ministrul muncii care-și imparte fotoliul și inima cu umbra foarte activă, foarte insinuantă a d-lui Michelson, să recunoaștem că a isbutit să pălmuiască o imensă categorie de Români sărmani și să le organizeze mizeria cu un remarcabil surâs. Sper că d. Michelson a fost copios mulțumit — altfel nu știu ce i-ar mai trebui...

La discuția legii pentru înființarea creditului meșteșugăresc, d. A. C. Cuza a propus un amendament, de importanță capitală și de elementar bun simț. Cerea anume d. A. C. Cuza ca numai meseriașii români de origină etnică să se folosească de creditele acordate de Institut. Acelaș lucru l-au mai cerut imediat, într'o frumoasă bătălie care a urmat, d-nii Iorga, Manoilescu, D. R. Ioanițescu...

Exigență extravagantă, probabil. Inadmisibilă în orice caz. D. Iancu Michelson și-a periat enervat ciocul cănit — și a rămas inflexibil. Meșteșugarul român va trebui să vină în concurență cu cel venetic, — supralicitat, majorat de el.

Meșteșugarul român va continua să rămână în mizerie...

Dar va ști acum în sfârșit, va pricepe cel puțin că drama lui este aceea a unei țări înstrăinate, în care el, asvârlit fără apărare în drum, rămâne la libera concurență, rămâne strivit de toți vagabonzii hotarelor noastre.

Să ne descoperim: d. Michelson organizează protecția muncii naționale.

TOMA VLADESCU

CA LA NOI ȘI AIUREA

Apropo de vagabondaj, citesc într'un interesant ziar care apare în Sofia despre o Societate întemeiată acolo pentru Protecția Săracilor Mândri.

Frumoasă, nobilă idee! Dar îmi permit să adaog că ideia e veche. Și de origine latină. Fișele — și memoria mea — îmi spun că în Florența, încă din veacul 15, Episcop Antonino a întemeiat o societate cu numele: I Procuratori dei Poveri Vergognosi, a cărei activitate — am vizitat-o la sediu acum doi ani — continuă încă. Pe românește: Societatea de Ajutorare a Săracilor Rușinoși!

Statutul Societății precizează: «Se va da ajutor în chipul cel mai delicat, ca să se crute sentimentele persoanelor ajutorate. Multe mame sărace, văduve și mulți bărbați de aleasă stare socială, dar scăpătați, vor găsi la noi mijloacele să ducă mai departe grijile familiei, să dea educație copiilor, fără nici o atingere morală».

Această nobilă societate are și o biserică a ei proprie: San Martino (pe care vă rog s'o vizitați), clădită în 986! și dăruită ei de către municipiu, în 1479

Cine credeți că s'a căsătorit în această biserică? Dante cu Gemma Donati... Nu-i frumos?

JOS CU VAGABONZII!

E lăudabilă inițiativa și merită ca general Gabriel Marinescu să fi trimes — cum aflu — primarului Donescu, o misivă mauve prin care îi mulțumește pentru «modul cum a înțeles» să contribue la stârpirea vagabonzilor și cerșetorilor din Capitală.

Pentru înfăptuirea acestei opere sociale, primarul Capitalei a înscris în bugetul Municipalului pe 1937—38, — se zice — suma de lei 200.000.

Raliindu-mă la grija ministrului Gabriel Marinescu, cu însă nu înțeleg de loc «modul cum a înțeles» primarul să stârpească vagabondajul, când îl văd, sub forma a sumedenie de dânciuci și dânciuce, concentrat în fața hotelului Athénée Palace.

Mai mult: când îl văd aciuat chiar înăuntrul hotelului, sub forma d-rului Lupu, despre care nici azi nu se știe din ce trăește.

DOCTORUL FARA VOE

Calitatea și dreptul de român

de ALEXANDRU SEVER

Desbaterile la legea Creditului muncitoresc au pus pe primul plan chestiunea diverselor *grade de românitate*.

Spre a se evita neînțelegerile sau interpretările administrative necinstite, așa cum s'a petrecut cu legea pentru protecția elementului românesc în întreprinderi, s'a propus, sub formă de amendament, o precizare tranșantă: Vor beneficia de asistența Institutului de credit muncitoresc numai *românii de origine etnică*. Inde irae! Șovinism intenționat! Discuții la Senat și vot negativ cu bile.

Problema trebuie însă lămurită odată, spre a-și căpăta singura deslegare normală.

Lumea ieșită din războiul mondial a fost organizată de Soc. Națiunilor pe baza concepției contractualiste a suveranității. Suveranitatea este rezultatul unui contract între locuitorii aceluiaș teritoriu. Participă la acest contract, deci la generarea suveranității «toutes les personnes ayant l'indigénat (pertinenza) sur le territoire roumain (hongrois, bulgare, yougoslave, etc.) à la date dela mise en vigueur du présent Traité (Versailles, Trianon, Neuilly, etc.) et qui ne sont pas ressortissants d'un autre Etat». Cum suveranitatea este coloana vertebrală a Statului, acesta este al tuturor locuitorilor, pe cari Tratatele ni i-au hărăzit. Statul, în concepția nouă, devine o Societate anonimă, cu sufragiu universal, egal, secret și beneficii după puterea materială a fiecăruia. Nu există un Stat național, ci un Stat românesc. Nu există naționali români, ci numai români. Intre românii de acelaș sânge, limbă, religie, istorie și noui români pot exista deosebiri de fapt, în noua ordine de drept însă nu-i nici o deosebire. Calitatea de român poate fi o realitate dar nu un privilegiu.

Constituția noastră din 1923, votată sub imperiul ideologiei și legislației geneveze, în art. 7, consacră, pare-se, principiul, statuând că «*deosebirea de credințe religioase și confesiuni, de origine etnică și de limbă, nu constitue în România o piedecă spre a dobândi drepturile civile și politice și a le exercita*». Pe acest plan este logic ca Statul să fie egal față de toți supușii săi.

Aceleași «Tratate» însă garantează minorităților etnice conservarea integrității lor, printr'o serie de privilegii, cu drept de apel la Soc. Națiunilor. Prin urmare, se consacră juridic deosebirea calitativă între locuitorii aceluiaș Stat și chiar se cultivă. In ce scop? Pentru permanentizarea unui conflict inevitabil?

E un paradox al «Inaltelor Tratate» umanitariste.

Pe linia acestui principiu, al realității etnice, cu drepturi aparte, ajungem la necesitatea *Statului național*, fundat pe concepția organicistă. Și art. 33 al Constituției noastre, afirmând că «*toate puterile Statului emană dela NAȚIUNE*, etc.», nu comite, cred, o inadvertență și nu confundă «Națiunea» cu «poporul». Intr'adevăr, singura realitate, existând și durând printr'o coheziune interioară, fundată pe acelaș trecut și pe cultivarea aceluiaș ideal, propriu, superior materialismului momentan, este *națiunea*; pe când poporul, fiind legat numai printr'un act de supunere către o autoritate din afară, nu poate cultiva nici un ideal înalt și nu-i nici capabil de un efort intim. E o grupare bazată pe coheziunea exterioară.

Și atunci: Statul nu poate fi străin Națiunii. *Statul român nu* mai este indiferent, egal celorlalte state, ca orice societate anonimă; *Statul este conservator de nație și purtător de ideal, al unui anumit ideal. Statul este național, al Nației, al naționalilor. Statul este fundat pe calitate, nu pe număr.*

Care-i atunci poziția celorlalți conlocuitori pe teritoriul Statului

(Continuare în pag. 2-a)

HAMLET

A fi sau a nu fi șef al partidului internațional-țărănesc?

Iată problema care roade, ca un popândău, din liniștea d-lui Ion Mihalache.

D. Ion când a arborat pentru prima oară cămașa de noapte, în plină zi, nu s'a gândit nici de fel la postul de șef al partidului. Asistând, nedumerit, la eliminarea succesivă a celorlalți șefi, d-sa a fost ridicat la această treaptă pentrucă se epuizaseră însurăței.

Cea mai nefericită zi din viața d-sale a fost aceea în care i s'a oferit scaunul electric al președinției din strada Corăbiei.

Exact din vremea aceia d. Ion Mihalache n'a mai dormit în pat de liniște. S'a frământat încontinuu fără să înțeleagă dece. A dat circulare, pentrucă — socoti d-sa — așa e bine. A vorbit cu temperament și, la ședințele comitetului executiv, imita gesturile și atitudinile d-lui Maniu, căutând să suplinească, cel puțin formal, personalitatea fostului președinte. A dat declarații «de curaj» preset, izbutind să se izoleze complect.

Insfârșit, cineva, un amic, i-a șoptit la ureche o arie stambolinskiană. D. Ion Mihalache și-a luat rolul în serios. A salutat țara cu pumnul ridicat, a elogiat Moscova și, însfârșit, a vrut să încerce marea cu degetul, împroșcând cu insulte o generație întreagă.

A reușit să divizeze partidul în trei fracțiuni, polarizând uri și vrăjmășii, ambiții și nemulțumiri.

Pactizând când pe d. Vaida când pe d. Maniu, deseori remorcat de vederile d-lui Nicolae Lupu, dirijat contra acestuia din urmă de alte grupuri, d. Mihalache bilanțează azi o președinție, dacă nu fictivă, în tot cazul deficitară.

Subjugat de mirajul unei popularități sfărâmate, d. Ion Mihache a trecut indiferent pe lângă realitățile politice.

Azi și-a dat seama de situație. Târziu. Un asfințit care trebuia să vină. Așa cum a venit deziluzia țăranului român. D. Ion Mihalache ispășește, dureros, greșeli capitale. Plecat din fruntea partidului, va intra în umbra unui amurg politic implacabil. Convins de partizani să rămână la post, d-sa va pierde și ocazia de a muri politicește relativ decent.

Toate socotelile au fost încheiate. Un singur om nedumerit: d. Ion Mihalache. A fi sau a nu fi...

Toate ceasurile politice din viața d-sale bat oră târzie. Un țăran înapoiază «scrisorile către plugari». Tribunalul istoriei a definitivat divorțul...

Valeriu Cârdu

Cultură, Oameni, Fapte

Veacul minunii româneşti

Şcoală -- babă oarbă

Şcoala, biserica şi armata sînt laboratoarele de clădire spirituală ale nației. O treime sfântă de eprubete prin care sufletul, mintea şi ființa organică a insului trebue să parcurgă spre a-şi căpăta diploma naționalității lui adevărate. Să-şi aibă astfel dreptul la viață națională, la pâinea cea de toate zilele şi dreptul la revoltă cînd îl prăfue în bătătura drumului, automobilul lichelei streine.

Dar lumea pe semne că-i pe dos, cu căptuşala în văzul soarelui, de vreme ce cutare macabeu, elev în cl. VI la cutare liceu din Capitală, polemizează nu mai puțin de cât cu toată turma lui Cristos. Ați zice dvs. că e un fapt divers, care va rămîne în registrul banalităților şcolare, un gest romantic de adolescent. Dar adolescentul sfidează cu decorația pistruilor lui ancestrali. Acesta este «sevreul pământean» de mîine, care-mi va lua mie locul pe catedră, sau dumitale la tribunal, sau altuia la gazetă.

Mă rog, avem şcoli, cu profesori şi diriginți, mai ales cu diriginți care măsoară milimetrul neregulamentar de păr al elevului, care-şi citeşte liniştit gazeta după ce a motivat deavalma absențele. Sînt şi şi alții, din aceia care fac educația morală a elevilor, scrutându-le sufletul şi pornirile. Ştiu eu o şcoală într'un oraş de provincie, unde sunt 3 evrei în clasa III. Douăzeci şi cinci de pui de romîni nu puteau laolaltă învăța ortografia lui «î» sau gimnastica «articolului», pe când cei 3, toți Doamne şi toți 3 evrei, căscau ciocurile cu hotărîre şi priviau regulile gramaticale pe nerăsuflate.

Pedagogul lor particular asuda tot, dar evreii ştiau. Când vor ajunge în cl. VI-a vor scrie «manifest către creştinătate», pentrucă în cei 6 ani de formație spirituală, nici un profesor nu s'a gîndit să le spună că nu Mendelsohn e cel mai mare compozitor, că nu Marx e cel mai mare filosof, că Eminescu (ah! istoria literară!) n'a fost sifilitic ci geniu poetic. Să le mai fi spus plozilor cu pistrui că în vremea când Eminescu făcuse cunoştință cu nebunia, a creiat cea mai mare operă a lui «nemuritoarea «DOINA».

Iar Dirigintele, mai ales dacă va fi făcând politică democrată, ar fi trebuit să-i anestezieze educația rabinică de acasă, prin disciplina exprimării.

Şcoală, cazarmă a culturii, unde îți este disciplina?

Al Avem o constituție tolerantă, dar legile tale speciale trebuesc să-i salveze demnitatea, nu să i-o saboteze. Căci: sau n'ai vrut să disciplinezi pe fiul lui Israel, sau nu poți. Elimină-l, zvîrle-l în urgia disprețului tău. Banca în care stă se sgirceşte de ruşine.

Nu-i mai dărui nectar din florile tale, pentrucă trîntorul nu face miere. E un caz bizar dar grav de venin.

Şcoală, unde-ți este disciplina şi menirea ta națională?

ION BALEANU

CALEIDOSCOP

Deşi a trecut destul timp dela publicarea notei de mai sus, autoritățile noastre şcolare n'au crezut de cuviință să pună capăt acestei stări de lucruri, care e deadreptul ruşinoasă. Elevii jidani au atitudini ireverențioase la rostirea rugăciunii domneşti şi-şi bat joc de ea.

De aceea, ne adresăm Inalt Prea Sfinției Sale Mitropolitului Visarion, întru nădejdea că va purcede la interzicerea acestei bătăi de joc, care umple de jale inima creştinilor.

M. S.

RUGACIUNEA DOMNEASCA IN GURA HEBREILOR

Distinsul profesor Barbu Sluşanschi scria într'un număr mai vechiu al revistei «Iconar» din localitate: «Ştie Inalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul Visarion că în târgul său de reşedință sunt şcoli cu elevi exclusiv mozaici, prin gura cărora se profanează în fiecare zi rugăciunea Domnului nostru Isus Hristos «Tatăl Nostru»? Aşa au dispus pe vremuri campionii înfrățirii popoarelor din administrația oficială. Voiau oare să ademenească în comunitatea noastră pe surpătorii credinței şi pe ucigaşii lui Hristos? Protestăm, pentru că încurajarea din oficiu a cameleonismului judaic, prin confuzia nelegiuită între credința străjnaşe — sacrilej strigător la cer! — să înceteze».

COCOŞUL NEGRU ŞI PUNGUȚA CU DOI BANI

A căscat ciocul pe o scenă mare, dincolo de dimensiunile coteţului. Dar e o chestie de demult, care nu mai trăeşte decât prin grăunțele pe care i le-a dăruit Bizu Clenciu, cine ştie poate ca să rezolve în fapt, basmul «punguții cu doi bani». Cocoşul negru, negru ca şi cel care l-a zămislit. Cocoşul, cel, Faust şi Bizu.

Numai că (nu pot evita cacofonia). «Cocoşul negru» nu poate confunda coteţul cu scena. E o chestie de estetică zoologică sau de sugestie olfactivă...

OGLINDA

Bizu Clenciu Lovinescu (ce dracu am cu el!) s'a dus să-şi aranjeze peruca literară la frizeria din Sărindar. Şi s'a privit în oglindă. Asta-i povestea unui articol de (închipuiți-vă!) critica asupra lui însuşi. Bine'nțeles... «Romancierul Lovinescu este cel mai»... Adică medalia de carton a superlativului «manu propria».

DUUMVIRI

Minoritatea Româno-Albaneză din Jugoslavia

D. N. Popp a extras din buletinul S. S. R. şi publicat într'o broşură, articolul,, Minoritatea Româno-albaneză din Jugoslavia" prin care lămureşte cum apar Românii şi Albanezii în concepțiile geografilor şi etnografilor jugoslavi, evidențiând contrazicerile la care au dat naştere publicații e referitoare a congresul slavist ținut în Jugoslavia.

D. N. Popp este un stăruitor cercetător.

„Rânduiala"
Arhiv. de gând şi faptă românească.
redactată de grupul: D. C. Amzăr, Ernest Bernea, Ion I. Ionică şi Ion Samarineanu.
Cu colaborarea D-lor: Vasile Băncilă, Ion Conea Radu Gyr, Mihail Polihroniade, Victor Oărcineanu, Nicolae Popp, Nicolae Brânzen, etc,
Apar 10 CAETE PE AN — a 4 pagini — format mare Lei 20.—
Abonamentul Lei 200.—
Redacția şi Administrația: Bucureşti II, Francmazonă 7

CUIBURI DE LUMINA

PREDANIA
este o revistă binevenită, de critică teologică populată de cele mai frumoase capete de gândire teologică pe care le avem,

Numărul prim aduce o serioasă sinteză datorită d-lui NAE IONESCU.

Articole cu flacără mai scriu părintele Grigore Cristescu, d. Racoveanu.

FAMILIA
d-lui G. M. Samarineanu ar putea fi o revistă bună. Nu înțelegem rostul integralei colaborări a scriitorilor Bucureşteni la Familia. Când frumos ar fi să ne prezinte scriitorii şi mai ales pe cei tineri, din Ardeal.

LITERATURA
noastră de astăzi este stearpă. Pentrucă este inactuală. Pentrucă este împrumutată. Pentrucă nu este necesară.

Astăzi se luptă şi se moare.

Tot ce scriem aici sunt pretexte

«CUIBURI DE LUMINA»
nu este numai poza acestei rubrici. A fost întâi şi este încă, titlul unui volum de poeme cuprinse în gândul mare şi împlinit al zodiei unui neam Zodia neamului rumânesc şi a unei noui aşezări a lumii, — pe care o cântă slujitorii ei.

Cel care o visează este viforosul nostru coleg Valeriu Cârdu, prieten intim al cenzurei.

MIRCEA ELIADE
a scris o bibliotecă întreagă. Din care reținem Maitrey, Isabel şi Apele Diavolului şi Solilogii.

Nu ştiu de ce Mircea Eliade n'a depăşit încă cele de o vreme cu bătrânii.

AICI
Sunt cuiburi de lumină. Deci nu putem scrie despre:

N. D. Cocea, Mircea Damian, Mihail Sadoveanu, şi încă vre-o câțiva domni d'ăştia.

BORIS GODUNOV
este traducerea din Al. Puşkin, pe care a prezentat-o d. GEORGE MURNU, Academiei Române, datorită d-lor Gr. Avakian şi G. Dimitriu.

OMUL NOU
Condus de Stere Mihalexe are o notă viguroasă de atitudine.

Ultimul număr aduce colaborarea prețioasă a d-lor Vasile Băncilă, (Intoarcerea argonauților) şi Ernest Bernea (O mare biruință legionară).

D. Stere Mihalexe semnează două coloane de «Incrustări».

G. B.

1937 ZIDIRE NOUA

Aderență necondiționată la luptă

TANARUL DE IERI, EVITAND SA MA INTALNEASCA, mi-a scris. Slova lui păstrează acelaşi atitudine emfatică. Din şirurile ei se desprinde acelaşi accentuată neînțelegere a fenomenului eroic, a jertfei, a răstignirii voluntare, a principiilor şi dăruirilor cari stau de strajă, la începutul drumului de dezlegare şi înviere. Scrisul lui aluitoit pe dulcegăria preceptelor democratice şi eşafodat pe sisteme străine de realitățile româneşti. Tânărul acesta este absent din albia năzuințelor noastre naționale şi inutil în procesul de transformare istorică pe care-l parcurge tineretea noastră sbuciumată.

*

AŞ FI GATA SA LUPT, DACA MI S'AR ADMITE ANUMITE PUNCTE DE VEDERE.

Stimez ideia pe care o slujiți dv., generația tânără. Suntem de acord pe plan ideologic. Am anumite rezerve, însă, în ce priveşte, oamenii care o reprezintă.

Pe lângă aceasta, nu admit adeziunea d-voastră oarbă şi necondiționată, față de conducător. Nu admit această mistică de proporții uriaşe pe care a-ți zidit-o aureolând figura conducătorului.

Sunt aderentul spiritului critic. In discuțiile purtate liber, în contradictoriu, cresc lumina şi adevărul. Nu există adevăr fără desbateri, fără opoziție şi fără contestări.

Mai am ceva de spus. Nu mă împac nicidefel cu o anumită disciplină. Sunt, în general, contra formelor. Nu admit încătuşările. Deasemeni nu-mi convine cronometrarea vieții mele pe motiv de disciplină şi punctualitate.

Mie îmi place să am personalitate. Şi viața mea particulară să fie lăsată în pace. Cer, între altele, polemici cu adversarii şi alt tratament aplicat duşmanilor.

Aşa scria tânărul.

*

CUVANTUL NOSTRU

NOUA NE PLACE SA VORBIM ALTFEL. Nu «aş fi» ci «sunt gata» de luptă. Noi nu ne sbatem în nesiguranță şi îndoială. Trebue să ştii ce vrei. Trebue să fii hotărât. Nu poți, nu e admisibil, nu e bine, să fii prizonierul espectativei.

In plus, noi nu fixăm condiții în lupta noastră. Noi nu formulăm rezerve. Noi nu discutăm, contractual, lupta. Luptăm. Atâta vreme cât această luptă e purtată pentru Nație şi Țară, noi nu putem introduce clauze condiționale în angajamentul nostru voluntar de a lupta.

Aderăm integral la luptă. Pentrucă aderențele şubrede ori îndoelnice adăpostesc trădările de mâine.

In ce priveşte spiritul critic, el nu face altceva decât să diminueze nimbul unei idei, să încetinească evoluția şi să-i anemieze forța. Spiritul critic dărâmă miturile şi scormoneşte, profanator, înălțare. Discuțiile în contradictoriu sunt ilustre pierderi de timp care provocă interminabile amânări, dinamitând solidaritatea şi camaraderia, creind animozități şi ostilități.

Adevărul există fără desbateri şi fără opoziții.

Sufletul adevărat are oricând cheia adevăratului adevăr.

Disciplină? Fără disciplină, nu poate exista sistem de luptă. Fără sistem şi coordonare, lupta este dezorganizată. Şi biruința se poate obține numai prin luptă organizată. Iată cum între disciplină şi biruință există o legătură trainică şi nicidecum întâmplătoare sau inutilă.

Dealtfel, ceiace se numeşte la noi disciplină este de ordin strict sufletesc. Anexele exterioare ale disciplinei nu fac decât să inobileze voluntara prezentare, pe front ordonat şi simetric, a sufletului.

Disciplina nu încătuşează. Ea te descătuşează din patimi şi te eliberează din haos şi somnolență.

Punctualitatea ? Inutilă, după d-ta? Nemaipomenită erezie.

Câte victorii nu s'au pierdut din cauza lipsei de punctualitate. Câte biruințe n'au fost ucise de întârzieri.

Orice lucru trebuie făcut la timp. Nici un pas adversarului, nici un avans duşmanilor. Nici o scăpare din vedere. Nici o întârziere.

Cât despre adeziunea față de conducător prin idee şi față de idee, prin conducător, fără despărțiri, fără dispense şi fără delimitări, artădată.

Val. C. Şoimaru

RASCRUCE

Ne duc avalanşe piezişe de azur,
aşa de regal, aşa de impur.

La țărmul culorilor bucovinene
unde tăcerile pârgue în gene.

Goliciunile noastre cu semne pe trup,
la'ntrarea'n deşerturi straiul şi-l rup

şi se ascund în rădăcini necântate,
ca ninsoarea tristeților în cetate.

Nu ne mai cheamă înăbuşite mâni
furtunile's ascunse'n săptămâni.

Colinile privirilor ni's uitate
şi nu ştim căror anotimpuri sunt date.

Numele nu ni-i scris pe nici o cruce
şi nu ştim unde drumul ăsta duce.

GEORGE DRUMUR

Gânduri duminecale

Cu Biserica ortodoxă, chiar presa de dreapta se poartă uneori foarte nedrept.

Inregistrându-i meritele, evită, dintr'o condescendență rău înțeleasă, să-i spună lipsurile şi nedesăvârşirile, pe cari lumea le observă, dar le murmură mârşav.

Pentrucă, dacă adevărul creştin e perfect, oamenii cari-l realizează în istorie pot greşi, mai ales în ortodoxism, unde nu există barim un singur infailibil.

Cu toată atmosfera religioasă în care trăim, credincioşii ezită totuşi să vină la biserică. La țară, ca şi la oraş, ei vin la serviciu divin, numai la parăzi şi zile mari, iar în restul timpului foarte rare ori din obicei sau întâmplare, dar foarte puțini dintr'o continuă necesitate sufletească. Oricât s'ar părea de neverosimil, chiar satele şi-au pierdut această deprindere. Dumineca, gospodinele îşi găsesc de lucru pe acasă, gospodarii se dedau după trebi pentru care nu au altă vreme, tineretul face militărie pe câmp, iar preotul slujeşte câteva babe, monete şterse de la care neamul nu mai are mult de nădăjduit. La oraşe, unde religiozitatea creşte, pândeşte un alt pericol. Pe orăşean nu-l mai atrage, par'că parohia, celula organică a Bisericii şi caută să i se sustragă pe nebăgate în seamă, constituindu-se ta fel de fel de asociații cu caracter moral-religios, unde respiră el mai bine. Vremea noastră mişună de astfel de societăți. Este o primejdie şi este un semn. După decolorarea şi uscarea eparhiei, care se limitează la simple numiri de preoți, nemai înrâurind mentalitatea şi etica societății, asistăm la mortificarea parohiei.

Dar, va zice cineva : «Dacă oamenii nu vin la biserică, n'o să-i aducem cu poliția». Nici noi nu cerem aceasta. Atunci, cum vom readuce bisericii poporul care ar vrea cu totdinadinsul să se apropie de altare?

La astfel de întrebări se străduește să răspundă revista «Predania» ale cări temelii le-a pus de curând d. G. Racoveanu. Revista se bucură de prețioasa colaborare a profesorilor universitari: d. Nae Ionescu şi Pr. Gr. Cristescu, iar preotul I. D. Petrescu, un adânc cunoscător al muzicii bisericeşti, atrage atenția serios asupra cântării corale care alunecă spre teatru, dacă nu se inspiră din «cântarea tradițională a Bisericii».

Deşi trăim o epocă de cumplită decadență a Cuvântului, profesorul Nae Ionescu spune că tot prin cuvânt se pot pune în circulație valorile ortodoxiei, dar un cuvânt reabilitat care să le «vehiculeze potrivit zilei de azi». Iar părintele Cristescu dovedeşte că acest cuvânt nou, nu poate fi altul decât tot cel vechiu pe care-l găsim în cărțile de ritual.

Ierarhii dela «Predania» văd pe bună dreptate, scăparea din platitudinea exasperată a predicii, prin revenirea la cuvântul viu al celor ce au crezut şi cer, pentru cine caută mai afund, credință vie dela cei cari vorbesc. Numai o predanie a experienței evanghelice ne poate scăpa de [illegible]ismul desgustător cu care amvonul invită azi la mântuire.

«Predania» va marca un moment crucial în ortodoxism şi pentru faptul că strigă subțire dar tare:

«Atenție la biografiei».

I. C. BACA

CALENDAR

SAMBATA 13 MARTIE
ORTODOX: Ad. Moaşt. Sf. Nichifor (+ 824).
CATOLIC: S-ta Eufrasia (+ 410).
Soarele răsare 6.36.
Apune 18.17.

Radio România
Sâmbătă 13 Martie

Radio România şi Radio Bucureşti

Continuarea concertului Orch. Radio: Natha, — vals de Ceaikowsky; Şoapta la bal, vals de Mayer-Helmund; Cavalerul rozelor, vals de Richard Strauss; Manolo, vals de Waldteufel; Marş militar francez, de Saint Saens.
20,20: Poşta Radio.
20,35: Muzică vocală (discuri).
21,05: Cărți şi reviste.
21,15: Concertul pianistului Alfred Cortot.
22,15: aprox. Radio jurnal. Sport.
22,30: Continuarea concertului.
23,15: Muzică distractivă (discuri).
23,45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23,55: Ultimele ştiri

Spectacole
TEATRE

OPERA ROMANA: Balul mascat.
TEATRUL NAȚIONAL: mat. Prințul cu două chipuri; seara, Oameni pe un sloi de ghiață.
TEATRUL REGINA MARIA: mat. In amurg; seara Cloşca.
TEATRUL COMOEDIA: matineu, ora 2 jum. Ora H; ora 6, Absențe nemotivate; seara Ora H.
TEATRUL VESEL: matineu şi seara: Scurt circuit.
TEATRUL ALHAMBRA: matineu şi seara, Super Alhambra 1937.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Cuibul coțofenilor.
TEATRUL MODERN: Corbul alb.
TEATRUL MAJESTIC: Amor Sovietic.

CINEMATOGRAFE

VOX: Doi răzvrătiți şi aur negru cu Suzy Vernon, jurnal şi complectare.
CARLTON: Dama cu camelii cu Greta Garbo şi Robert Taylor.
TRIANON: Siluete, cu Lil l'Andl.
MARCONI: Regina Junglei. Valsul şampaniei şi trupa Mihăilescu.
FRANKLIN: Omul cu două fețe, şi Mesagiul către Garcia.
BARCELONA: Revolta de pe Bounty şi Femeea vagabondă.
VOLGA (Dorobanți): Port Arthur şi Un sărut fatal.

„Cuibul coțofenelor" la Teatrul Ligii Culturale

Intreaga critică dramatică subliniază elogios succesul obținut de teatrul Ligii Culturale cu comedia Cuibul Coțofenelor, *în 4 acte de Kotzebue, în româneşte de Nicolae Massin, ce a compus şi versurile divertismentului muzical, muzica fiind compusă de At. Zlatov, reuşind să dea o spirituală subliniere textului, mai ales pantomimii din actul IV.*

Marele succes în primul rând este al valorosului director de scenă Ion Sahighian, care a montat piesa, reuşind să dea un spectacol de artă.

Cinematograf

PE ECRAN:

„FRONTUL INVIZIBIL" — *Suzy* e numele de plecare din studiouri — este un film realizat după un roman *de răd. bois*. O poveste duioasă şi emoționantă.

Actorii acestui film, conduşi de un regizor cu însuşiri excepționale, au trasat cu multă vigoare caracterele personagilor principale, pe cari le-au dirijat admirabil până în cele mai fugitive detalii dramatice.

Subiectul, select, putem spune, este salvat de crâncena banalitate, standardizată cu îndârjire de studiourile americane în producțiile lor de serie.

Prin inspirație, distribuție, interpretare, regie, decor şi punere în scenă, filmul dela *Capitol* şi *Roxy* se clasează în categoria producțiilor americane, realizate cu grijă şi pasiune de artist. Un spectacol ce înobilează sufletul prin ținuta lui morală, „Suzy" este puternic dozat cu eroism şi duioşie.

ACTUALITĂȚILE sunt prezentate de un jurnal străin, cu informațiuni şi reportaje la zi şi de un *jurnal* românesc, mai bun, mai complect decât acel al *Oficiului Național de Turism*. Ce-a ce face cinste conducătorului acestui jurnal, este faptul senzațional putem spune că dă un capitol cultural şi o cronică plastică. Domnii dela O.N.T. să ia exemplu dela aceşti anonimi, dar pricepuți reporteri şi directori de *jurnal*.

A apărut:
SATUL ROMANESC
de
George Ciulpan
un studiu prefațat de prof. Mihail Manoilescu, în care cititorii noştri vor găsi adevărurile asupra satului nostru înnegurat de nevoi şi necazuri

Calitatea şi dreptul de român

(Continuare din pag. I-a)

român național ! Ei pot avea drepturi civile, dar nu drepturi politice. Lor li se poate permite o activitate economică, dar nu una politică. *Statul le conferă, dacă vrea şi pentru cât timp vrea, DREPTUL DE ROMAN, dreptul politic. Statul nu le poate atribui însă niciodată CALITATEA DE ROMAN.*

Protecția Statului pentru ei nu este obligatorie. Căci să fim înțeleşi : Statul nou nu este numai un aspirant şi dispensator de venituri, nici numai un jandarm; el poartă o misiune, aceea a nației majoritare, căreia sunt streine, dacă nu ostile, interesele celorlalte națiuni conlocuitoare.

Iată deci Creditul muncitoresc, organizat şi acordat de Stat, ar trebui să fie numai pentru românii de origine etnică, dacă Statul român actual ar fi purtătorul unui ideal. Or, acest Stat este o societate anonimă — cu un scop vremelnic şi îngust.

ALEXANDRU SEVER

Rădăcinile adevărului

Cine crede că lumea de astăzi se sbate într'o mărunță şi oarbă răsboire politică se înşeală profund.

Cândva poate, dacă va mai sălăşlui în urma teribilului prăpăd care ne aşteaptă va scrie poate un adevărat de bello judaeorum. Şi îl va scrie acel care va învinge.

Cei ce ne acuză de luptă politică nu fac decât să acuze după mărunta lor pricepere şi preocupare. Ei nu înțeleg nici pe unii nici pe alții. Nu pot vedea clar ura celor cari au răstignit pe Christos contra celor cari l-au primit. Ura celor cari au vărsat sângele lui şi îl varsă necontenit, contra celor cari s'au împărtăşit cu el şi se împărtăşesc dela zidirea Bisericii.

Căci piatra pe care şi-a fundat Petru Biserica a fost de atunci necontenit spurcată şi batjocorită, pentru preaslăvirea zidului plângerilor.

Au venit între timp alchimiştii cari să înlocuiască piatra lui Petru cu piatra filosofală, a venit răsmerița templierilor şi a urmaşilor francmasoni cari să reclădească templul dărâmat. Şi tot timpul s'au servit de creştinii naivi sau renegați, tot timpul au corupt, au luptat cu disperare pentru a sfărâma tot ce era mai viu în ea, harul Sfântului Duh.

Astăzi ne aflăm în pragul unei zile de mare lumină, când vedem clar toate aceste lucruri şi ne decidem să intrăm într'o luptă în care până la urmă tot Dumnezeu va birui, înfrângând răsăcirea neamului.

Armele lor sunt multiple ca nevăzute tăişuri. Sunt curse cari pândesc, cari adulmecă pe cei uşori la suflet şi la minte. Iar dacă noi luptăm deocamdată împotriva acestor uşori la suflet şi la minte nu înseamnă că la ei se reduce toată lupta, că această luptă nu va merge până în rădăcinile lucrurilor. Faza de acum a luptei este în cea mai mare parte politică. Şi nu le răspundem deocamdată decât politic. De aceea virtutea noastră de acum este eroicul. Este una din virtuțile simple omeneşti. Dar singura care poate fi opusă urgiei lor distrugătoare.

Sabia este în acelaş timp şi crucea noastră. Aşa cum au căzut jos la pământ cei din fața crucii când s'a cutremurat catapeteasma cerului întunecând pământul, se cutremură astăzi ucigaşii văzând sabia de foc a Arhanghelului. Este groaza întunericului fără de sfârşit a morții veşnice, fără cruțare. Căci deşi au adrobit trupul Mântuitorului şi l-au îngropat cu credința că au făcut-o pentru totdeauna, El a ieşit din groapă refăcându-şi trupul sfărâmat şi înălțându-se cu el în sânul Treimei. Nu e disperare eroismul nostru ci jertfă. Adică dăruire necontenită pentru câştigarea vieții. Sabia Arhanghelului nu este un semn al urii ci al adevărului şi al dreptății. Şi numai cei ce au în ei păcatul urii ne pot învinovăți de ură. Nu prin teroare vrem să readucem lumea în calea ei, ci prin dreptate. Pentru înfăptuirea ei sufletele noastre îşi oferă trupurile oricând. Asta nu a făcut-o nicio politică niciodată. Violența nu rezolvă decât rareori, când istoria o cere, câte ceva. Iar discuția paşnică ne e pe toate căile interzisă. Nu putem închide în nici un fel gura celor cari blestemă pe Dumnezeu. Să ne amintim acea mică poveste din cartea lui Léon Bloy, «Le salut par les Juifs»:

Un evreu de vază era adus în fața inchiziției pentru clevetirile lui împotriva Bisericii. In timpul procesului nu a făcut decât să insulte pe Maica Domnului, aducând argumente contra fecioriei Ei. In zadar voiau judecătorii Bisericii să-l convingă de adevăr. In cele din urmă se ridică dintr'un şir un cavaler muiat în oțel. Tot timpul păruse că doarme. Şi scoțându-şi spada grea se apropie de acuzat.

«Mai e un argument la care nu vei putea răspunde niciodată». Şi spuse şi îl tăie în două, din creştet până în tălpi.

HORIA STAMATU

VIAȚA POLITICĂ

Desbaterile parlamentare

Senatul a votat legea măsurilor excepționale

CAMERA

Ședințele dela 12 Martie 1937

Ședința se deschide la ora 4¼ d. a., sub președinția d-lui G. Fotino.

Pe banca ministerială d-nii Nistor și Cancicov.

D. I. IANCULESCU, în chestie personală, referindu-se la unele informații apărute în presa din Sărindar în mod tendențios, ceeace s'a tălmăcit ca o ieșire a d-sale din cadrele partidului național-creștin și din disciplina acestui partid.

D-sa spune că se consideră membru devotat al partidului, supus ordinelor, disciplinei și șefilor săi.

D. I. NISTOR, ministrul muncii, dă citire unor mesagii regale care însoțesc mai multe proecte de legi.

Starea de asediu și cenzura

D. GR. IUNIAN spune că starea de asediu împreună cu cenzura constituie temeiul autorității guvernului liberal și pe care se reazămă în mod exclusiv, în lipsă de alte posibilități mai serioase, dela 1933 până astăzi.

*

Se ia în discuție proectul de lege pentru înființarea și modificarea taxelor de consumație asupra țesăturilor de bumbac.

D. ȘT. MIHAESCU spune că legea de față vine cu impozite noui sub forma de taxe de consumație în valoare de circa 350 milioane lei.

D. C. BURSAN, raportor susține proectul și cere să i se acorde întreaga încredere.

D. MIRCEA CANCICOV răspunde d-lui Madgearu și spune că aceste taxe vin să satisfacă nevoile de înarmarea țării.

*

Proiectul e luat în discuție pe articole și votat în total cu bile.

Discuția generală asupra bugetului

Se intră în discuția generală asupra bugetului.

D. C. ZAMFIRESCU, raportor, citește raportul care însoțește proectul.

D. REMUS NESTOR amintește de toată activitatea financiară și bugetară a guvernării liberale în comparație cu cea a guvernărilor național-țărăniste.

Ședința de noapte

Ședința se deschide la ora 9,20, sub președinția d-lui N. Săveanu

Pe banca ministerială d-nii dr. C. Angelescu și Ștefănescu Goangă.

D. PAMFIL ȘEICARU propune și Camera admite ca întrebările și comunicările să se depună în scris la birou, fără a mai fi citite la tribună.

Legea învățământului universitar

Intrându-se în ordinea de zi, se ia în discuție proectul pentru modificarea unor articole din legea învățământului superior

D. GH. CUZA arată că proectul are un scop precis: îngrădirea autonomiei universitare.

Ca să nu fie nici un echivoc declar că noi suntem pentru autonomia complecată de responsabilități; o autonomie universitară sub controlul ministerului educației naționale.

Nu se poate stat în stat; nu e posibil ca o libertate necontrolată să dea roade bune.

Universitatea trebue să fie suverană în ceeace formează elementele ei de bază. dar controlul se impune.

Se întreabă dacă guvernul va putea aplica bine prevederile legii, și arată cât de greșit sunt întocmite unele articole.

Obiectivele către care se îndreaptă legea nu pot fi atinse prin dispozițiile proectului prezentat.

D. C. C. GIURESCU spune că se desprinde din proectul de lege o atmosferă de severitate la adresa studențimii românești, ba mai mult se poate spune o atmosferă de vrășmășie, de ostilitate la adresa studenților.

Mă doare — spune d-sa — să constat că oficialitatea noastră nu este bucuroasă că tineretul românesc crește astăzi în spirit naționalist, iar nu infectat de virusul comunist, căci s'ar fi putut întâmpla și această eventualitate.

D. PAMFIL ȘEICARU spune că autoritatea universității este de două feluri: cea exterioară, a poliției și cea interioară, a convingerii. Autoritatea profesorilor nu trebue să fie exterioară, ci numai interioară.

D. GH. BRATIANU după ce aduce critici proectului de lege, spune: «zadarnic răsvrătiți cetatea universitară. Dincolo de sălile pustiite, spiritul își va croi drumul a'urea.

*

Ședința se ridică al orele 12 noaptea.

SENATUL

Ședința din ziua de 12 Martie 1937

Ședința se deschide la ora 4 d. a. sub președinția d-lui Alex. Sândulescu.

Pe banca ministerială d-nii Richard Franasovici, D. Alimănișteanu și V. Sassu.

D. V. SASSU citește câteva mesagii.

D. D. R. IOANIȚESCU, întreabă pe d. prim-ministru și ministrul industriei și muncii asupra faptului, că acum două zile în incinta senatului s'a petrecut un fapt de natură să îngrijoreze pe toți cei cari și-au făcut o adevărată religie din ridicarea elementului etnic românesc. Cu ocazia discuției legii Creditului meșteșugăresc, majoritatea a respins amendamentul care ar fi consfințit printr'un text de lege protecția efectivă a muncitorilor români. Mai mult, constatăm ezitare din partea guvernului, care deși a anunțat printr'un comunicat alcătuirea unei legi speciale, totuși până astăzi, deși suntem în preajma închiderii Corpurilor Legiuitoare. legea n'a fost depusă.

Circulă svonul din anturajul guvernului, că această lege nu v'a fi depusă în Parlament. ci v'a lua ființă pe calea unui Decret Lege, ceeace echivalează cu o înmormântare a protecțiunei muncii naționale.

Întrebăm guvernul dacă este hotărît să meargă pe linia intereselor de neam și în acest caz cerem să se depună legea specială înainte de închiderea Parlamentului.

Numai printr'o discuție publică a reprezentanților națiunii, ea poate cuprinde dispozițiuni salvatoare pentru asigurarea primatului românilor de origină etnică. Decretul lege lucrat în cabinetele ministeriale nu va avea nici autoritatea nici cuprinsul salvator al soluțiilor dictate de imperativul categoric al neamului românesc.

Frontul Românesc care a zămislit ideea instinctului de conservare al neamului, nu poate rămâne indiferent față de nehotărârea guvernului, care oscilează între lege și decret lege.

Tocmai pentru că dorim realizarea integrală, nu ne este indiferentă forma legiferării și mai ales sinceritatea celora care sunt chemați să toarne într'un tipar juridic, marele năzuinți ale neamului. In calitae de ctitori, dorim să nu se falsifice formula lui Numerus Valahicus, de către cei care nu cred în ea și caută numai abilități juridice pentru ocolirea problemei, a cărei rezolvare o cere conștiința unanimă a neamului românesc.

D. RICHARD FANASOVICI recunoaște situația nenorocită a drumurilor.

Seria interpelărilor sfârșindu-se ședința se ridică la ora 7 p. m.

Ședința de noapte

Ședința se deschide la ora 9 p. m. sub președinția d-lui C. Alimănișteanu.

Pe banca ministerială d-nii D. Alimănișteanu, A. Bentoiu și M. Negură.

La ordinea de zi. proectul pentru prelungirea stării de asediu.

D. V. RADULESCU-MEHEDINTI atacă faptul că această stare de asediu s'a permanentizat iar acum partidul liberal vine s'o prelungească din nou pe 6 luni.

Precizează, că atunci când guvernul liberal a venit la putere a găsit în țară o stare normală constituțională. dar a luat o măsură, care este sursa adevărată a actualei stări de lucruri. adică în Decembrie 1933, în ajunul alegerilor guvernul liberal a găsit de cuviință să dizolve o grupare politică și aceasta a fost sămânța de anarhie aruncată care a dat roadele cunoscute.

Căci nu era permis ca guvernul liberal, fără un text de lege, să dizolve o grupare politică în timpul alegerilor, pe motivul că ar putea avea mulți aleși în guvern. Nu era nici un pericol pentru România dacă gruparea «Gărzii de Fier» ar fi avut în parlament mai mulți reprezentanți.

D. D. R. IOANIȚESCU, orice lege a stării de asediu se judecă mai mult în politic decât în juridic.

Legea de față conține atât de multe absurdități juridice, încât v'a dezorganiza tribunalele corecționale

Din punct de vedere politic se explică starea de asediu, când un pericol grav planează asupra ordinei publice, când cu legile de represiune normală nu poate să i se facă față și cu condiția să fie de scurtă durată. Niciunul din aceste motive nu există astăzi.

Guvernul nu mai este în situațiunea alarmei opiniei publice după asasinarea lui I. Duca și nici nu prezintă mișcări comuniste ca un mare și imanent pericol ca pe timpul guvernului Vaida. Asasinarea lui Duca nu poate să fie un motiv permanent pentru prelungirea stării de asediu. In Austria după asasinarea lui Dolfuss n'a durat decât o lună. In Jugoslavia după asasinarea regelui Alexandru n'a durat decât o săptămână. Avem azi un ciclu de legi de represiune cu care se poate reprima orice atentat contra liniștei și ordinei publice.

Mergeți până acolo încât creiați delicte noui, nu numai al portului uniformei, dar chiar al semnului electoral și al oricăror alte semne comune purtate de partidele politice.

D. N. IORGA, arată că greșala este numai din partea guvernului ce nu a știut să-și ia măsurile de rigoare pentru a nu ajunge în situația de azi.

D. D. R. IOANIȚESCU

D. A. MENTOIU, subsecretar de stat, la ministerul de justiție, spune că principial nu se poate spune că starea de asediu este contra constituției. Situația în care ne găsim reclamă imperios menținerea stării de asediu.

Se i-a apoi în discuție proectul pe articole — care întâmpină puternică opoziție din partea d-lui D. R. Ioanițescu.

Totuși el se votează în total cu bile cu rezultatul de 97 albe și 3 negre dar cu.. 50—60 de votanți!

PROECTE VOTATE

1) Pentru prelungirea măsurilor fiscale excepționale.

2) Pentru modificarea legii urmăririi veniturilor.

3) Pentru lichidarea arieratelor. *Ședința se ridică la ora 12,30 noaptea.*

Ocuparea catedrelor de religie Unită-Română

Ministerul educației naționale a decis să se țină un concurs pentru ocuparea catedrelor de religie unită-română (greco-catolică) dela școalele secundare din țară.

Concursul se va ține cu începere dela 22 Aprilie la Universitatea din Cluj.

Cererile de înscriere, însoțite de actele necesare, se vor adresa la direcțiunea învățământului secundar din ministerul educației naționale până la data de 10 Aprilie.

Dela Comisiunile Camerei

Comisiunea de legislație fiscală, în prezența d-lui subsecretar de stat D. Alimănișteanu, a luat în cercetare:

Proectul de lege pentru interpretarea art 10 din legea impozitului pe lux și cifra de afaceri, admițându-l fără modificări.

Proectul de lege pentru scutirea de taxe a mașinilor, părților și accesoriilor interesând Apărarea Națională, admis deasemenea fără modificări. Proectul de lege a două decrete regale privitoare la măsurile luate cu caracter financiar și economic determinate de cerințele naționale, privitor la contractele încheiate cu societatea Prima fabrică metalurgică română și industria de cabluri.

Biruința „Frontului Românesc" în alegerile comunale din jud. Satu-Mare

In zilele de 20—28 Februarie au avut loc în județul Satu-Mare, alegerile pentru consiliu în 35 comune. «Frontul Românesc» a dus lupta atât împotriva guvernului cât și împotriva național țărăniștilor și a mai multor fracțiuni politice.

Rezultatul acestor alegeri a fost următorul:

«Frontul Românesc 150 mandate, liberalii 132, național-creștinii 14

O delegație a asistenților universitari la d. dr. Angelescu

Eri la ora 1 d. a. s'a prezentat în audiență la d. dr. Angelescu ministru educației, o delegație a asistenților universitari din toată țara, înmânându-i un memoriu în legătură cu armonizarea salariilor.

D. dr. Angelescu a promis să satisfacă, doleanțele asistenților universiari prevăzând în bugetul viitor sumele necesare

Păstrătorii ordinei

Vremea, care acoperă totul cu giulgiul uitării, va acoperi încetul cu încetul și rănile din sufletele celor ce l-au plâns sincer pe cei doi eroi legionari, Moța și Marin. A rămas fapta lor mare ca o făclie veșnic arzândă, ca o lumină de-apururi călăuzitoare, pentru toate generațiile ce se vor naște de azi înainte, pe pământul acesta românesc.

Și-a mai rămas încă ceva.

Peste tot, prin toate locurile pe unde sicriile celor doi eroi, au brăsdat țara, lumea întreagă care a fost față a rămas cu o amintire neuitată, cu o admirație nesfârșită față de ordinea, de sobrietatea de care tineretul îndurerat a dat dovadă.

In lumea dezordinei totală. în veacul trăirii anarhice, fără țel și fără frâu, miile de tineri au arătat definitiv, că lozincile sub puterea cărora ei înțeleg să trăiască sunt altele, cu totul altele, decât cele ale lumei vechi.

In loc de izolare stearpă, tineretul caută grupul, încadrarea, în loc de anarhism, disciplina liber consimțită, în locul scepticismului tineretul mărturisește credința sfântă în Dumnezeu, patrie și ordine!

E rău? Este oare periculoasă, vătămătoare pentru viitorul acestui neam spiritul acesta nou de ordine și disciplină în care tineretul simte nevoia să-și încadreze trăirea sa?

Trebue combătut, persecutat, extirpat, acest spirit?

Orice om cu mintea întreagă și cu judecata neîntunecată de nicio patimă, cred că își dă seama că — dacă într'adevăr putem aștepta o îndreptare a lumei noastre românești — atunci tocmai dela aceste virtuți pe cari tineretul le mărturisește, o putem aștepta.

Vom apăra mâine, când va veni ceasul, hotarele țării cu vitejia armatei, cu marile calități înnăscute de ostaș ale țăranului nostru, dar le vom apăra mai ales, cu spiritul acesta de ordine, de disciplină, de camaraderie, cu puterea de jertfă pentru credințele sale, pe care tineretul românesc cult, le-a dovedit-o atât de măreț și de impresionant la capătul sicriilor celor doi apostoli naționali.

Atunci?

Trebue persecutat acest tineret pentrucă are aceste mari calități?

Trebue prigonit pentru aceste daruri cari ar face mândria oricărei țări, condusă de oameni înțelegători?

Noi credem contrariu. Dacă nu ar avea aceste calități, atunci, tineretul ar trebui, urgisit și huiit!

Dar așa?

Atunci?

Oare nu-și dau seama, domnii dela guvern, că tocmai ei, cari au misiunea să păstreze ordinea,

Sau sunt mai multe feluri de ordine?

Pentru cari anume luptă D-lor?

Spuneți, Domnilor! Puțin curaj, ce naiba!

IOAN VIAL

Masonii desființează masoneria!?

Minciunile masoneriei. — Tactica de totdeauna a francmasoneriei

Opinia publică românească a înregistrat o nouă și mare minciună iudeo-masonică: desființarea lojilor francmasonice!

Adjutantul lui Lucifer — numesc pe cunoscuta haimana, care răspunde la numele de Jean Pangal 33 — *a dat un «ordin de zi», prin care aduce la cunoștința publică că a desființat «MAREA LOJA NAȚIONALA DE RIT SCOȚIAN»*, pentrucă nu avea caracter «național», «creștin» și «monarhic»..

Cine te va crede, venerabile, este ori inconștient, ori naiv!

Totuși, lumea naivă, care încă nu cunoaște tainele ascunse ale hrubelor masonice, a salutat cu bucurie desființarea unui focar de propagandă subversivă, care constituia o mare — neînchipuit de mare! — *primejdie pentru siguranța noastră de stat;* se presupunea că gestul lui Pangal 33 este un semn de pocăință al acelora ce, conștienți și interesați, au servit puterii întunerioului..

Insăși Sanctitatea Sa Patriarhul Miron — fiind meșteșugit indus în eroare — *a crezut ingenioasa minciună a aceluia ce, în 1926, a declarat:* «..Marea lojă Națională este creștină, absolut independentă, reprezintă spiritul național, este monarhică și profund pătrunsă de spiritul patriotic» *(vezi ziarul «Cuvântul» din 24 Februarie 1926).*

MINCIUNILE MASONERIEI

Când a mințit masonul Pangal, atunci sau acum? Noi suntem siguri că minte totdeauna..

Altul este însă substratul acestor «desființări».

Democrația — adică instrumentul acesta al Kahalului care ne guvernează, dezastruos, de atâta amar de vreme — *a intrat, datorită avântului ce l-a luat o mișcare de dreapta, în ultima fază a decăderii.*

Și — ca și în Germania, în preajma victoriei național-socialismului lui Adolf Hitler — neputincioasa democrație și-a înarmat toate gloatele și a început «lupta de exterminare», *contra DREPTEI NAȚIONALISTE.*

Pionierii falimentarei democrații, înnămoliți în mocirla propriilor lor păcate, sub pretext că apără «ordinea internă» — pe care nimeni, afară de comuniști și francmasoni, nu o amenință! — *au început să lovească în cei mai ordonați naționaliști. Apoi, ca să nu se reproșeze guvernului că lucrează din ordinul francmasoneriei, deștepții noștri slujitori ai hrubelor masonice au «permis» să apară în presă — fără să confirme prin fapte — informația că în cadrul* «măsurilor de ordine» *intră și* desființarea lojilor masonice!..

TACTICA DE TOTDEAUNA A FRANCMASONERIEI

Au procedat exact cum au procedat masonii din Franța în secolul al XIX-lea, când, datorită unui mare curent împotriva masoneriei, masonii au primit ordin să iasă în stradă, la întruniri, și să strige: JOS MASONERIA!, spre a deruta pe adevărații luptători antimasoni.

Francmasoneria, indiferent dacă se numește «de rit scoțian», sau își zice «națională» — este subordonată — ca și democrația și comunismul — Kahalului.

Numai Kahalul *dispune de soarta acelora ce, interesați sau tâmpiți, au ajuns să se numească masoni.*

Oricine dintre «zidari» — deci și marele venerabil Pangal — *ar încerca să lucreze pe cont propriu — fără a ține seamă de ordinele marilor arhitecți — în virtutea jurămintelor depuse, își găsește moartea,* — oare Pangal și-a urît zilele?

Așa dar, masoneria din România este desființată. Este numai declarată desființată — așa de ochii lumii — pentru un anumit scop — dictat de interesele Kahalului.

Oculta aceasta se va desființa, deabinelea, numai în cazul când, din lupta dintre democrația iudeo-masonică și naționaliștii sacrificiilor sfinte, vor eși învingători aceștia din urmă.

Altfel, masonii nu-și desființează de bună voe masoneria..

Sergiu Florescu

Consilierii dela Negru eșiți la sorți

Eri dimineață s'a făcut, conform legii administrative, tragerea la sorți a consilierilor comunali din sect. II Negru.

Lucrările au fost prezidate de d. prim președinte de tribunal I. Petrescu.

Au ieșit la sorții următorii consilieri: I. Lucescu, S. Confort, I. Anastasiu, primarul sect. II Negru, Gică Ștefănescu, căp. I Niculescu, S. Birman, pr. Gh. Crețu și Al. Gh. Donescu, primarul general al Capitalei.

Dela partidul Național-Creștin

Eri a avut loc la sediul central al partidului național-creștin o ședință a comitetului organizației Capitalei. Au luat parte toți președinții de sectoare, d-nii arh. I. Enescu, prof. D. Papadopol, Em. Protopopescu Pake, Al. Bacaloglu precum și toți vice președinții și secretarii sectoarelor.

Ședința a fost prezidată de d. C. C. Brăesku președintele organizației Capitalei.

S'au discutat și luat hotărîri importante cu privire la reorganizarea sectoarelor și la campania electorală. S'a decis convocarea tuturor circumscripțiilor și ținerea de întruniri publice pe sectoare.

Aceste întruniri vor avea loc în zilele de 25 Martie (Buna Vestire), 28 Martie, Duminecă 4 Aprilie.

După aceea va avea loc, înainte de efectuarea alegerilor comunale din Capitală și alegerile județene dela 18 Aprilie, o mare întrunire publică în Capitală.

S'a hotărît apoi să se întocmească listele de candidați pentru alegerile comunale.

In fruntea acestor liste vor figura președinții de sectoare, iar cap de listă va fi d. C. C. Brăesku.

Dintre femeniste vor candida d-ra Gobescu, presidenta secției femeniste, d-ra advocat Bela d-na Cornelia Iliescu.

*

In ședința care va avea loc azi la orele 12 se vor lua ultimele măsuri în privința alegerilor și se va întocmi manifestul către alegătorii Capitalei.

La această ședință va lua parte și d. Stan Ghițescu secretar general al partidului.

*

Concomitent cu activitatea organizației Capitalei, se desfășoară o vie activitate și de organizația județului în vederea alegerilor de la 18 Martie.

S'a fixat ținerea unei adunări în orașul Oltenița.

ULTIMELE ZILE ALE MADRIDULUI ROȘU

In aceste ultime trei-patru zile se decide soarta definitivă a războiului civil din Spania

In vreme ce atenția generală în ceea ce privește războiul civil din Spania, părea să se concentreze pe frontul Malagei care era eliberală în patru zile de luptă împreună cu întreg hinterlandul său, o mișcare abilă a trupelor naționaliste din Nord a readus iară pe primul plan Madridul, în jurul căruia se concentrează necontenit armatele generalului Franco.

Timpul păcătos ploile constante cari au transformat în mlaștini câmpiile din jurul Capitalei, au paralizat multă vreme mișcările naționaliștilor pe acest front. Când însă condițiunile terenului au permis'o, oștile generalului Franco au realizat o izbitură violentă care le-a permis, în numai două zile de operații, să domine între orășelele Vactamadrid și Arganda drumul spre Valencia, singura linie de comunicație a roșilor din Valencia cu vechea Capitală încercuită de Franco.

*

Mișcarea strategică realizată de marele general naționalist în ultimele zile, la aripa dreaptă a frontului madrilen, este în realitate o operațiune strict simetrică cu aceea care la începutul lui Ianuarie, s'a desfășurat pe șoseaua dela CORUNA.

Din punct de vedere militar, cele două operațiuni sunt paralele. Șoselele dela Coruna și Valencia, taie centrul urban al Madridului ca un diametru orientat în direcțiunea Nord-Est-Sud-Est. Inaintarea trupelor generalului Franco asupra Capitalei, sprijinite principalmente pe drumurile dela Toledo și Estramadura, au masat trupele naționaliste perpendicular pe linia formată de șoselele la Coruna și Valencia.

Progresul este esențial și evident, când ne gândim că la început acestea acționau numai în unghiu asupra Madridului, unghiu al cărui vârf îl constituia CASA DEL CAMPO și CETATEA UNIVERSITARA.

Mâine vom arăta ce importanță decisivă are această mișcare de învăluire pentru soarta Madridului și a răsboiului civil spaniol în general.

Dela Asociația profesorilor secundari

Din partea Asociației generale a profesorilor secundari și Asociației generale a învățătorilor, primim, cu rugămintea de a-l publica următorul

COMUNICAT

D-nii I. Nisipeanu, președintele Asociației profesorilor secundari, și d. V. Toni, președintele Asociației generale a învățătorilor, s'au prezentat în audiență la d. ministru de finanțe, Cancicov, în ziua de 11 Martie a. c., aducându-i la cunoștință nemulțumirea profundă ce s'ar crea în corpul didactic secundar și primar, dacă s'ar spori prin buget numai salariile profesorilor universitari, așa cum s'a conceput lucrul în legea nouă a învățământului universitar.

D. ministru Cancicov a declarat că, dacă bugetul Statului ar permite o îmbunătățire a salariilor funcționarilor publici, n'ar înțelege ca să le facă numai pentru o categorie, ci pentru toate, fiindcă mai ales jos suferința și mizeria e mai mare și mai de nesuportat.

Ținem să declarăm că demersul Asociațiilor noastre nu e îndreptat împotriva colegilor universitari, cari revendică juste îmbunătățiri în situația lor, ci e pentru întronarea dreptății și echităților în sânul întregului corp didactic

SPORT

Tot despre echipa naţională

Acum câteva zile am expus punctul nostru de vedere asupra rostului echipei naţionale de football. Arătam atunci că această echipă nu este menită să reprezinte interesele unei colectivităţi amorfe şi centrifugale încadrată în constituţia statului român, ci ea trebue să-şi primească mandatul dela stăpânul de fapt şi de drept al acestei colectivităţi, dela poporul Român. Şi cum stăpânii străvechi ai acestor pământuri, Românii, sunt în stare să-şi vadă singuri de treburile lor, ei vor astăzi să dovedească tuturor că statul pe care l-au format şi îl stăpânesc este un stat naţional, nu unul federal, cum vor să ni-l înfăţişeze duşmanii.

Privită prin această prismă, echipa NOASTRA naţională trebue să fie numai a noastră. Adică formată numai din Români.

Nu avem nevoie de împrumuturi. Marea colectivitate românească dispune acum de un rezervoriu impresionant de forţe. Orice minoritar introdus în echipa naţională ocupă locul a 10, a 20 de Români. Şi acest minoritar nu va da nici măcar a suta parte din ceeace poate da un jucător autohton, deoarece este lipsit de dragostea, de pasiunea pe care trebue să o pună în sforţările sale menite să consolideze bunul nostru renume.

In momentul acesta ieşim de pe planul juridic al problemei, pe care o socotim tranşată definitiv pentru oamenii de bună credinţă chiar minoritari. (Totuş ne mai îngăduim această revenire în paranteză. Vrem să exemplificăm. Ungurii formează în statul nostru un corp distinct, recunoscut de Constituţia noastră, de tratate şi de... Liga Naţiunilor. Dacă aceşti Unguri ar vrea să-şi formeze o reprezentativă de football, ar avea tot dreptul. Dar ce-ar zice dumnealor dacă li s'ar introduce vreo 5—6 Români în echipă? Aud?).

Ieşind de pe planul juridic, discuţia se poate urma pe cel al realităţilor din ţara noastră. Ungurii, Ucrainienii, Ovreii s'au dovedit până acum duşmănoşi destinelor statului Român. Cunoaştem cu toţii procesele intentate de ei la forurile internaţionale dela Geneva şi Haga. Deasemenea cunoaştem atitudinea lor disolvantă din interior şi miile de sentinţe condamnatoare pentru lèse majestate, lèse-naţiune, etc., etc.

In toate domeniile, aceşti indivizi s'au dovedit vrăşmaşi neîmpăcaţi ai neamului românesc. Acum, dintr'odată, i-a apucat o dragoste subită pentru noi, dar numai în ceeace priveşte footballul şi încă numai în cadrul internaţional.

Vedeţi dumneavoastră! E foarte interesant pentru oficinele revizioniste dela Budapesta să se poată citi în toate ziarele din lume vreo 5—6 nume ungureşti şi, dacă se poate, chiar mai multe, ca făcând parte din echipa naţională a României.

Câte foloase nu se pot trage de aici? Ce n'ar putea specula Ungurii din toate acestea? Că sunt mai mulţi decât sunt, mai deştepţi decât pot fi, mai civilizaţi decât n'au fost niciodată şi aşa mai departe.

Oficialităţile noastre sportive nu trebue să facă jocul Budapestei. Situaţia de acum nu mai este cea de acum câţiva ani. Revizionismul este în plină ofensivă. Mai e nevoie să punem şi noi paie peste foc?

VIRGIL POPESCU

Carnet

CLUBUL «VICTORIA» convoacă pentru Duminică 14 Martie a. c. pe terenul U. F. S. R., ora 8 a. m. pe următorii jucători: Ghiţă Dumitrescu; Gnat Ion; Trifan Ion; Vioescu Elefterie; Mihăilescu Constantin; Ganea Joachim; Marinescu Georghe; Ianculescu Titus; Hichi Dumitru; Ianculescu Valeriu; Miu Gheorghe; Maxim Costică; Vlădescu Gogu; Vişan Ştefan. Ioachim Topaly; Marinescu Emil; Păunescu Victor; Nadaban Ion; Dumitrescu Ion; Persunaru Constantin; Cârstea Ion; Zaman Gheorghe; Petrorian Traian; Weber A.; Georgescu Alexandru şi Lăzărescu Gheorghe.

—

Toate ziarele ovreieşti protestează contra suspendării conaţionalului lor Jules Rabinovici-Radian, care a trădat interesele echipei noastre naţionale de hockey pe ghiaţă la Londra.

Cele două cotidiane de specialitate, dealtfel duşmane între ele, fac cor comun, secondate de toate jevruţele care măsgălesc rubrica sportivă a maculaturilor zilnice de rit mozaic. Ne găsim în plină campanie Kahalică. Toate forţele iudaice, făţişe sau oculte, s'au coalizat pentru a salva pe macabeul sportiv, noua lor stea după apusul atât de trist al lui Spakow. Campania semiţilor are un ton obraznic şi jignitor. Diverşii scribi pistruiaţi recurg la ameninţări, la înjurii, la şantaj. Deşi oficialii dela F.R.H.G. nu ne sunt prea simpatici — ştiu dumnealor dece — noi totuşi le promitem tot ajutorul în cazul de faţă în speranţa că vor menţine cu hotărîre pedeapsa atât de justă aplicată lui Rabinovici.

—

Adunarea generală extraordinară a Districtului de football Bucureşti a hotărît că membrii fostului său comitet de conducere nu sunt vinovaţi, deci nici responsabili, de lipsurile găsite în casă, după decesul fostului casier Mavrescu. Deasemenea s'au spus cuvinte frumoase şi creştineşti despre defunctul Mavrescu, ale cărui calităţi de cinste şi convins sportiv au fost relevate. O reabilitare târzie, dar, totuş, o reabilitare. Niciodată nu e prea târziu!

—

Este probabil ca gruparea de Hocky BRAGADIRU să se desfiinţeze în semn de protest contra suspendării pe viaţă a jucătorului său Rabinovici.

Avem şi noi japonezii noştri. Dar la aşa un harakiri nu ne aşteptam!

Un ziar sportiv de un leu ne bate capul în fiecare zi, lăudându-i excesiv, pe următorii eroi de epopee: Baratki, Bodola, Auer, Rafinski şi... Rabinovici. Autorul medalioanelor este Jack Berariu-Bierman, zis şi Ion Boeru (aşa un boer). In schimb ziarul se intitulează «ziar pentru popularizarea sportului românesc». Aferim!

—

VIFORUL-DACIA convoacă pe toţi jucătorii săi de fotball seniori şi juniori pentru Duminică 14 Martie c. la ora 9½ a. m. pe terenul Vellodrom. Echipa primă va juca match de antrenament cu Orpheus, iar celelalte echipe vor face antrenament tehnic cu mingea.

—

Mâine se dispută în ţară următoarele întâlniri pentru Diviza A:

Chinezul—Juventus la Timişoara, C. A. O.—F. C. Rapid la Oradea, Victoria—Universitatea la Cluj, Amefa—Ripensia la Arad.

Gazdele sunt favorite.

—

In ziua de 18 Aprilie se va ţine la poligonul de tragere cu tir redus al Academiei Naţionale de Educaţie Fizică, un concurs pentru şcolari.

La acest concurs vor participa echipe reprezentând aproape toate liceele şi şcoalele secundare din Bucureşti.

—

Liga de Atletism Muntenia ţinând adunare generală, a ales următorul Birou:

Preşedinte: Ion Petrescu.
Secretar: Bran E.
Casieri: Velcovici Răducan
Membri: Trestorian, lt. C. Popescu, V. Firea
Membri supleanţi: Iordănescu C, Paraschivescu, L. Frumuşelu.
Cenzori: E. Stoian, Rotărescu, C. Dumitrescu.
Supleanţi: Cucu N, Mitrofan C.
Delegaţi la biroul Federal: I. Petrescu şi V. Firea.

Se pune în vedere cluburilor să trimeată până Miercuri 17 Martie, calendarul sportiv pe anul 1937 şi Procurile delegatului la Ligă şi până la 31 Martie achitarea cotizaţiei la Ligă. Viitoarea şedinţă s'a hotărît Miercuri 17 Martie 1937 ora 20.

Mâine la Venus

VENUS--GLORIA
Unirea-Tricolor -- Crişana

La Bucureşti se întâlnesc mâine patru echipe româneşti. Din această cauză tribunele din Splaiu vor fi scutite de multe prezenţe indezirabile. Vom avea echipe româneşti, joc românesc, public românesc. Se va respira aer românesc. Micile excepţii pe care le vor prezenta echipele ardelene, se vor retuşa uşor prin atmosfera calmă şi prietenească pe care o vom constata atât între privitori, cât şi între spectatori. Sperăm să dovedim tuturor că scandalurile se petrec pe arene numai când se găsesc acolo minoritari provocători.

Unirea-Tricolor—Crişana

La ora 2 p. p. m. îşi vor alinia formaţiile echipele de mai sus.

Bucureştenii se prezintă cu un moral ridicat, întrucât vor avea echipa completă.

Orădenii vin după un match destul de slab în compania Juventusului.

Ambele echipe dispun de apărări bune, dar au linii de înaintare slabe. Iar liniile de mijlocaşi sunt la fel de mediocre.

Jocul va fi echilibrat, atrăgător şi frumos.

Dacă portarul Crişanei, Negru, va reuşi să reediteze partida de acum două săptămâni, va putea scoate un match nul pentru echipa sa. Altfel suntem înclinaţi să prevedem o victorie a Unirii-Tricolor. O victorie de care bucureştenii au neapărată nevoie.

Venus—Gloria

La 3 jum. se vor întâlni fruntaşii români ai Diviziei naţionale.

După eşecul Gloriei în faţa Ripensiei, acţiunile arădanilor au mai scăzut în faţa necunoscătorilor.

Gloria este o echipă de moral şi de ambiţie. Va căuta cu orice preţ să şteargă impresia proastă pe care a făcut-o Duminica trecută. De aceea Venus va avea un partener tare şi decis.

Bucureştenii sunt astăzi într'o formă impecabilă şi posedă un joc ştiinţific, întemeiat pe o sistemă bine definită. Adăugând şi elanul lor bine cunoscut, nu credem că vor scăpa cele două puncte atât de preţioase.

Intâlnirea Venus—Gloria va furniza un joc spectaculos, rapid şi însufleţit. Va fi o adevărată demonstraţie de joc latin, trecut prin filiera temperamentului românesc.

Venusistului Dan Gavrilescu i s'a ridicat pedeapsa

Comisia superioară de apel a federaţiei de football a ţinut aseară şedinţa, la care au participat toţi membrii.

Comisia a luat în considerare apelul grupării Venus contra hotărîrei comisiei campionatului naţional din 9 Martie privitor la suspendarea jucătorului Gavrilescu pe opt zile şi mustrării acordate jucătorului Petea Vâlcov, absolvind pe cei doi jucători de pedeapsă.

Scrimă

Intre federaţia română de scrimă şi federaţia cehoslovacă s'a încheiat un acord pentru un match amical de scrimă, la cele trei arme: floretă, sabie şi spadă, pe echipe de patru persoane şi o rezervă, potrivit regulamentului internaţional.

Această întâlnire va avea loc la Bucureşti între 17 şi 20 Martie, sala de arme a Cercului Militar.

In vederea acestui concurs, echipa română de sabie va fi selecţionată după reuniunea care se va ţine Duminecă în sala Cercului Militar pentru cupa „General Mavrocordat”.

Covaci învins la Paris

PARIS, 13. — Aseară s'a desfăşurat în sala «Elysée Montmartre» din Paris matchul dintre boxeurul român Gh. Covaci şi Marius Bricout.

Covaci a fost declarat învins la puncte. Se spune că echitabil ar fi fost să se acorde match nul.

La 21 Martie începe sezonul oficial

Comitetul regional al federaţiei române de rugby a fixat data de 21 Martie pentru începerea sezonului oficial la categoria onoare şi data de 28 Martie pentru categoria promoţie şi categoria a doua.

Categoria onoare va disputa Cupa României, donată de Tennis Club Român, care se va desfăşura după regulamentul campionatului.

Nou record mondial de nataţie

Inotatoarea germană Martha Engfeld-Geneger a stabilit un nou record mondial la proba de 400 metri brasse, cu ocazia unui concurs internaţional de nataţie organizat la Frederiksberg (Dannemarca).

Noul record este de 6 min. 19 şi 2 sec. Vechiul record aparţinea japonezei Mayehata cu 6 min. 24.8 secunde.

Curtea cu juri

Tribul de bandiţi incendiatori în faţa justiţiei

Ziua VI

Interogatoriile: Mişu Cristescu, Bereşteanu şi Fessler. Cum s'au descoperit autorii incendiilor dela Reprezentanţa Românească şi Bereşteanu. Călţi, benzină şi talaş.

— Facturi fictive. Incidente —

Aspecte

Şedinţa se deschide în aceiaş atmosferă de mare tensiune. Obositoare aglomeraţie în sală: figuri coroiete, ochi de bufniţă, târtiţe văcăreştene, răspândind până departe dogoarea arsenicală a usturoiului. Simţi imediat că între spectatori şi acuzaţii opăriţi din boxă, există puternice legături de sânge, de apucături şi de sentimentalitate.

Apărarea, crescută în ideile de frăţietate masonică, nu-şi mai încape în piele de satisfacţie constatând că o «aşa nenorocire» a provocat pentru a nu ştiu câtea oară, repeţirea milenarei solidarităţi a tribului israelitean. Cei de afară, cotizează pentru cei din năuntru...

Incidentele, din ce în ce mai numeroase, se sparg ca nişte avalanşe de spumă marină, de cerbicia de stâncă a preşedintelui şi-a procurorului. Cu fie care ceas ce trece, atât d. GHINEA CONSTANTINESCU cât şi d. MOISIANU, simt sub umerii lor, blocul imens, deşi invizibil, al tuturor sufletelor româneşti. In d-lor s'a materializat mâna de fer a justiţiei, care ridică pe fie care dintre răufăcătorii din boxă, în faţa uluită a Ţării.

In această ordine de idei, e foarte interesant de observat, că fie care incendiator îşi aduce perfect de bine aminte ziua, ceasul şi minutul precis, în care a fost cărat la beci şi surchidit poliţieneşte. (Semn că lecţia a fost repetată până la saturaţie). *Imediat însă ce preşedintele, procurorul sau un jurat pun o întrebare neprevăzută, torţionarul devine pe loc uituc. La sfârşit, candidaţii la ocnă îşi dau seama că au papagalisit zadarnic. Şi descurajarea îi copleşeşte.*

Singura lor speranţă, a mai rămas SEVER HERDAN, care ţine mereu să dea semne că nu şi-a uitat îndatoririle de fiu al legământului. Buzele lui de tapir, nasul lui cu sfârnac, cotă cu febrilitate către toate urechile dispuse să-l asculte. Fi-vor oare tentaţiunile mai tari de cât conştiinţa creştină şi elementara demnitate românească? Acoperi-vor surlele stridente ale prezentului, huruiturile de tunet ale răspunderilor viitoare? Iată ce nu vom întârzia să vedem.

Desbaterile

Desbaterile zilei a VI-a a procesului banditilor incendiatori, au început ca deobicei la orele 2 d. a.

INTEROGATORIUL LUI MIŞU CRISTESCU

D. Preşedinte, GHINEA CONSTANTINESCU, arată vina ce cade în sarcina lui MIŞU CRISTESCU, cu privire la incendiul dela magazia lui BEREŞTEANU, din strada Echinoxului 11.

Mai departe, d-sa spune că cele două focuri: dela «REPREZENTANŢA ROMANEASCA» şi BEREŞTEANU, au fost învăluite de mister, până după isbucnirea celui de al TREILEA INCENDIU, de la fab. «CORDIANA». Şi numai mulţumită MARTURISIRII LUI DVOIRIS, care a dat numele celor ce compuneau banda de *«spicialişti chimişti»*, cari se ocupau cu incendii. Pornind pe această pistă, organele anchetatoare, au reuşit să găsească suficiente dovezi, că autorii incendiului dela fab. «CORDIANA» sunt şi autorii incendiilor dela «REPREZENTANŢA ROMANEASCA» şi de la «BEREŞTEANU».

Acuzatul MIŞU CRISTESCU (ovrei), spune că n'a jucat nici un rol, cu privire la incendiul dela *Bereşteanu.*

Mai departe acuzatul răspunde la întrebările puse de d. preşedinte şi anume: că la poliţie N'A FOST BATUT şi declaraţiile le-a dat de bunăvoie, că în ziua incendiului a fost la magazie, că BEREŞTEANU, era plecat la Braşov, că în magazie erau postavuri pentru furnitura armatei şi că era în serviciul lui Bereşteanu de un an şi jumătate.

CALŢI, TALAŞ ŞI BENZINA

D. Procuror MOISEANU: «A doua zi ai fost la magazie şi ce ai văzut?»

ACUZATUL: *«Sgură, talaş, cioburi de sticlă şi călţi, care miroseau a benzină»*

D. PROCUROR: «Noaptea dece se lăsa lumina aprinsă în magazie?»

ACUZATUL: ?

— «In noaptea focului cine a dat telefon avocatului KRASFELD, cumnatul lui BEREŞTEANU?»

— «?»

— «După venirea lui *Bereşteanu* din Anglia, unde îşi asigurase magazia pentru 11 mil. lei, ai dat o telegramă lui *Lupu Comisioneru* şi dece?

— Da. Mă rugase Comisioneru, imediat după venirea lui Bereşteanu din Anglia să-l anunţ».

Partea civilă, face cunoscut completului Curţii, că retrage reclamaţia contra lui Bereşteanu, *deoarece s'au înţeles pe cale comercială.*

INTEROGATORIUL LUI BEREŞTEANU

ACUZATUL BEREŞTEANU, proprietarul magaziei din str. Echinoxului 11, spune că, dela 1923—1928 a avut un depozit de marfă în str. Edgar Quinet la care era asociat cu ŞARF. Iar în ani 1929 şi 1930 a furnizat marfă ministerului Apărării Naţionale, în valoare de circa şase milioane lei.

D. PREŞEDINTE: In Anglia ce-ai asigurat, deoarece marfa ai vândut-o lui COMISIONERU, chiar din vamă?

ACUZATUL: Mai aveam postavuri ofiţereşti, în valoare de 11—12 milioane lei.

D. PREŞEDINTE: Pentru ce sumă ai asigurat marfa în Anglia?

ACUZATUL: Pentru 25 MII LIRE STERLINE, adică 15 MILIOANE LEI.

D. PREŞEDINTE: «Când s'a întâmplat incendiul din str. Echinoxului 11?»

ACUZATUL: In cursul lunei Noembrie.

— *«Erai în Bucureşti?»*

— *«Nu. Eram la Braşov».*

— *«Când ai plecat la Braşov?»*

— «In ziua de 14 Noembrie, la ora 0,10 minute».

— *«Când ai venit?»*

— «In zorii zilei de 15 Noembrie».

— *«Cine ţi-a spus de incendiu?»*

— *«Dela gară, am mers la depositul meu şi acolo mi-a spus pravilcantul că m'a căutat un sergent iar după o oră a venit un comisar, care mi-a spus de «nenorocire».*

— *«Ce ai văzut la locul incendiului?»*

— *«Magazia distrusă».*

— *«In familie ai mai avut incendii?»*

— Da. La un frate, la mama şi la părinţii mei acum 25 de ani.

— *«Toate au fost asigurate?»*

— *«DA».*

— *«La instrucţie ai fost maltratat?»*

— *«NU».*

— «Pe Lupu Comisioneru, de când *îl cunoşti?»*

— *«De mult. Am făcut mai multe «AFACERI» împreună».*

OBLOANE LA FERESTRE

D. Procuror MOISEANU: «Noaptea dece ţineai lumina aprinsă în magazie?»

ACUZATUL: «Un fel de pază, care să deruteze pe răufăcători».

— Lumina se vedea din stradă?»

— «Nu ştiu, dar cred că da».

— Ferestrele aveau obloane?

— «Da».

— «Dacă erau obloane, cum se vedea lumina?»

— «?».

— «Nu cumva ai lăsat lumina aprinsă, ca să derutezi organele anchetatoare şi să se creadă că este vorba de un SCURT CIRCUIT?»

— «??».

— «Ce ai văzut la locul incendiului?»

— *Talaş, cioburi de sticlă şi călţi, care miroseau a benzină».*

— «Aceasta nu te-a făcut să crezi că focul a fost pus?»

— «Şi eu cred, că... l-a pus vreun duşman».

Facturi fictive

D. PROCUROR: Facturile, cu care ai cumpărat marfa, în valoare de circa cinci milioane, erau reale?

ACUZATUL: Da.

— Atunci, de ce reprezentantul fabricei TELMANN, din Braşov, a declarat, că factura în valoare de 3.265 mii lei, era fictivă?

— ?

— Dece reprezentantul fabricei BIZAMCER a declarat că în Feb. 1932 ai fost la el şi l-ai rugat să-ţi dea o factură de complezenţă?

REDESCHIDEREA ŞEDINŢEI

D. Preşedinte GHINEA CONSTANTINESCU (către d-nii apărători): *«Vă rog să nu ne mai tulburaţi, nu mai întrerupeţi şi nici să nu mai luaţi cuvântul, până nu vi se dă altfel voi aplica legea».*

CONTINUAREA INTEROGATORIULUI

D. Procuror MOISEANU: «In An... ai comandat marfa şi pe ce nume?»

BEREŞTEANU: «Inainte de a pleca, m'am înţeles cu câţiva comercianţi, de a comanda marfă pe numele lor, dar prin intermediul meu».

— *«Dece reprezentanţii firmelor respective, au declarat la instrucţie, că n'au făcut nici o comandă prin* Bereşteanu?»

— Ai scris la soc. respectivă din Anglia, că marfa n'ai mai dat-o la comercianţii indicaţi, fiindcă sunt în jenă financiară; aceaş marfă ai vândut-o unui oarecare DAN GLÜK.

— Da.

— Dece n'ai spus că ai vândut-o lui COMISIONERU, cum era în realitate?

— ?

— Când ai lichidat chestiunile de ordin bănesc cu acea soc. din Anglia?

— Eri (?)

PRIMUL JURAT: Depozitul de mărfuri din str. Academiei era asigurat?

— NU.

D. PREŞEDINTE: Pe piaţă aveai datorii?

— Da

Care este adevărul?

D. PROCUROR: Declaraţia dela dosar, care a fost trimisă oficial, prin penitenciar, o recunoşti?

— Da, dar conţinutul nu, fiindcă mi-a fost impus.

— De cine?

— Nu-mi amintesc (?)

— Solomon Comisioneru a declarat că prima confruntare cu Bereşteanu a fost la poliţie; iar Bereşteanu susţine că n'a fost dus niciodată la poliţie, care este adevărul?

— ?

D. AV. ONCESCU, ridică din nou incidentul, tot pe chestia proceselor verbale.

D. PROCUROR MOISEANU, dă citire art. 319, din noua procedură care serveşte de răspuns d-lui av. Oncescu.

INTEROGATORIUL LUI FESSLER

D. PREŞEDINTE: arată că FESSLER este acuzat că a luat parte la incendiul dela soc. «REPREZENTANTA ROMANEASCA», şi unde a jucat un rol important.

D. PRESEDINTE: «Ai cunoscut pe JEAN BACALU şi pe ŞARF?».

ACUZATUL: «Da».

— «Ce legături ai avut cu ei?»

— «Am făcut împreună diferite «afaceri». Am furnizat marfă Direcţiei închisorilor, pentru două milioane; deasemeni şi ministerului armatei».

D. PROCUROR: Ce ai furnizat soc. «REPREZENTAAŢA ROMANEASCA?»

ACUZATUL: «Circa nouă mil cojocele».

«AM FOST MENAJAŢI»

D. PROCUROR: După ce ai fost pus în libertate, la Sinaia te-ai întâlnit cu d. jude Oprescu şi i-ai mulţumit de felul cum ai fost tratat, când ţi s'au luat declaraţiile?

ACUZATUL: Da

D. PROCUROR MOISEANU, dă citire unei declaraţii aflate la dosar, precum că n'a fost maltratat la poliţie, şi nici ceilalţi acuzaţi. Au fost chiar menajaţi — faţă de arestaţi în genere. — fiindcă dormeau pe paturi de campanie, în birourile comisarilor şi nu în arestul comun dela subsol.

Acuzatul FESSLER recunoaşte această declaraţie.

La orele 7 s'a suspendat şedinţa. Cea viitoare, va avea loc Luni, la orele obişnuite. **Ilie Ciutescu**

ŞAHUL ROMANESC

CAMPIONATUL INTER-ŞCOLAR AL CAPITALEI

Mâine Duminică 14 Martie se joacă, la liceul Mihai Viteazul, a XIII-a şi ultima rundă a acestui frumos concurs. Runda penultimă, a XII-a, s'a încheiat cu următoarele rezultate: I. Cantemir — M. V. Mihai 6-0; II. M. Eminescu — Lic. Industrial 6-0; III. Gh. Şincai — T. Maiorescu 6-0; IV. Sp. Haret — N. Creţulescu 4½-1½; V. Sf. Sava — Sf Iosif 4½-1½; VI. M. Viteazul — Lic. comercial R. C. 4-1 (1); VII. Gh. Lazăr — M. Basarab 2.1 (3).

Matchul — vedetă — Gh. Lazăr-M. Basarab — s'a jucat cu o seriozitate impresionantă, sub directa conducere a d-lui prof. Teodoru. Echipa campioană pe 1936 (Gh. L.) a dominat. Totuşi. M. Basarab, nu mai poate fi ajunsă, şi va cuceri titlul şi trofeul. pe baza punctajului.

Se iveşte aci o situaţie curioasă. In 1936, Gh. Lazăr a dominat atât prin punctaj (puncte realizate din partide) cât şi prin matchurile susţinute (11), câştigându-le pe toate. In acest an, se pare că M. Basarab domină la punctaj, însă pe baza matchurilor, întâietatea o va avea tot Gh. Lazăr. Şi atunci, care este în realitate, cea mai tare echipă şcolară a Capitalei?

Clasamentul după runda XII-a, este: I. M Basarab 59½ (6), II. Gh. Lazăr 57½ (44), III. Cantemir 55 (1) IV. Sp. Haret 47 (2), V. Sf. Sava 43 (2). VI. M. Viteazul 40 (2), VII. Gh. Şincai 34½, VIII. M. V. Mihai 31 (7), IX. M. Eminescu 30½, X. Sf. Iosif 30 (1), XI. N. Creţulescu 21½, XII. Lic. Industrial 17½, XIII. T Maiorescu 11½, XIV. Lic. comercial Carol 1 9½ (7).

Din cei 112 elevi cari s'au angajat până acum în lupta celor 14 echipe, au mai rămas următorii neînvinşi: I/II. Leu Nicuşor şi Bernescu M. 11 (1); III/V. Iancu Mircea, Bălănescu. Bernstein 10½ (1) şi Bedreag 7 (1).

Astăzi după amiază dela ora 3, se joacă toate partidele rămase în continuare la liceul Cantemir Vodă.

Mâine Duminică, toţi participanţii la campionatul interşcolar pe 1936 ca şi cei cari au luat parte la actualul campionat, sunt invitaţi a fi prezenţi între orele 16—17, spre a li se face comunicări cu privire la distribuirea premiilor (cupe, plachete, cărţi utile, colecţii şi abonamente la reviste, etc.).

CRONICAR

Informaţiuni

— D. ministru prof. I. Nistor, a admis un amendament la bugetul ministerului muncii, pentru crearea unui fond special necesar aplicării legii muncii obşteşti.

—

— D. dr. I. Costinescu, ministrul sănătăţii a luat hotărîrea unui spor de salariu dela 4800 la 8000 lei, medicilor din ţară.

D. ministru I. Nistor a primit eri pe d. general D. Alimănescu, în chestiunea organizării serviciului muncii de folos obştesc.

—

Ministerul de finanţe a făcut cunoscut vămilor că s'a hotărât ca toate societăţile şi firmele individuale de transport cari au autorizaţiuni de a depune numai liste şi cesiuni pe lângă vămile din ţară, trebuie să obţină autorizaţie de funcţionare ca birou de vămuire.

—

In urma unor neînţelegeri ivite în sânul comisiunii superioare de contingentare d. I. Vălniţă, vice-prezidentul uniunii camerelor de indutrie şi comerţ, şi-a înaintat demisia din această comisiune.

In urma acestui fapt, d. Valer Pop, ministrul industriei a hotărît să facă schimbări radicale la direcţiunea reglementării comerţului exterior.

—

In conformitate cu dispoziţiunile art. 87 din legea contribuţiunilor directe, societăţile anonime trebuie să depună până la finele lunii Aprilie, declaraţiunile anuale însoţite de bilanţuri, în vederea impunerii pe 1937—38.

—

La Banca Naţională se studiază chestiunea extinderii atribuţiunilor băncilor autorizate

Este vorba ca pentru plăţile în devize negociabile, băncile autorizate să fie împuternicite de a emite direct ordinul de plată către băncile de emisiune

Proectul de lege privitor la prescrierea creanţelor din falimente nelichidate, întocmit de ministerul de justiţie, a fost aprobat ieri de consiliul legislativ.

—

Ministerul industriei şi comerţului a răspuns ieri Băncii Naţionale că pe viitor plăţile articolelor necontingentate sau decontingentate prin export din lista A pot fi făcute.

Un caz dintr'o mie

La liceul industrial din Brăila s'a întâmplat un fapt din seria celor multe cu care am fost obişnuiţi în ultimul timp din partea acelei părţi din locuitorii ţării pe care îi vom numi, pentru ca să nu supărăm anumite susceptibilităţi «cetăţeni români de rit mozaic».

Un profesor «român de rit mozaic» dela acel liceu a lovit cu catalogul peste gură pe levul care a îndrăznit să facă la intrarea d-sale în clasă, rugăciunea obişnuită.

Direcţiunea liceului care a fost sesizată de acest fapt nu a luat nici o măsură şi nu a făcut nici o intervenţie de teamă să nu se supere... guvernul.

Anchetele Noastre

Aviaţia particulară

IV. Cerinţele şi virtuţiile antrenamentului de sbor

Omul, vieţuitoare exclusiv pământeană — prin urmare trăind şi mişcându-se numai dealungul şi dealatul suprafeţii pământului — îşi are făptura sa fizică organizată exclusiv pentru traiul în spaţiul cu două dimensiuni, caracteristice oricărei suprafeţe. A trebuit să vină epocala invenţie a sborului mecanic pentru a adăuga acestui spaţiu cea de-a treia dimensiune, care i-a îndrumat avânturile sale spre zenit.

Prin urmare, privind făptura umană sub acest aspect, înţelegem că sborul nu cere omului numai căpătarea unor deprinderi ce se dobândesc prin exerciţiu, ci însăşi *adaptarea fiinţei lui necomplecte la un mediu nou:* SPAŢIUL CU TREI DIMENSIUNI.

Această adaptare, pentru a fi desăvârşită, are nevoie de multe generaţii, cari *să-şi fi trăit viaţa în văzduh*. De aceea, este de bănuit că tinerii de peste câteva decenii se vor lovi, în învăţarea artei sborului, de greutăţii mult mai mici şi mai neînsemnate decât cei de azi.

Aceste observaţiuni aruncă o lumină vie asupra problemei creării piloţilor-aviatori.

In primul rând, ele ne arată că, între doi oameni cu calităţi egale cel mai tânăr va învăţa mai repede să străbată văzduhul decât cel mai vârstnic. Căci — este dela sine înţeles — ce se mai poate aştepta dela un organism matur, complet format pentru un anumit fel de viaţă, *viaţa pământească*, în comparaţie cu ceeace se poate cere unui organism tânăr, încă fraged şi necomplet ca formaţie, gata pentru toate adaptările cerute de noul fel de viaţă, *viaţa văzduhului?*

Practica adevereşte în aşa măsură această afirmaţie, încât în aproape toate ţările se pune o margine de vârstă candidaţilor la pilotaj. Este drept că statele au înregistrat uneori cazuri de oameni bătrâni, cari şi-au trecut cu succes probele de sbor şi au dobândit brevetul de pilot-aviator. Dar aceştia au rămas totdeauna departe de culmile atinse în arta pilotajului de sburătorii tineri; iar exemplul lor a slujit mai mult ca să dovedească calitatea excepţională a avioanelor folosite de ei, decât să infirme teza noastră.

Concluzia este, deci, categorică:

In actualul stadiu de desvoltare al făpturii umane, numai tinerii pot ajunge niste sburătorii desăvârşiţi.

Consecinţa ei constitue însăşi *norma de recrutare*, pe care realitatea o porunceşte aviaţiei particulare, dacă ea vrea să creeze aviatori în stare să sboare cu cutezanţă, iar nu să se târască cu temere pe drumurile nevăzute ale spaţiului:

Elementele de care are nevoe aviaţia particulară, pentru a promova arta sborului până la culmile ei, sunt numai elementele tinere.

Odată aceşti tineri ajunşi piloţi-aviatori, în număr mare şi cu o pregătire excelentă — cât mai apropiată de pregătirea de războiu, cum arătam în articolul precedent — *care este noua sarcină a aviaţiei particulare?*

Organismul lor a învins piedicile ancestrale pământene şi a izbutit să se împace cu cerinţele traiului de om-pasăre. Dar această împăcare cu viaţa *supra-pământeană* este de dată recentă şi, prin urmare, tot atât de debilă ca orice împăcare proaspătă. Ea este o simplă concesiune făcută *omului-rampant*, în năzuinţa lui către *omul-sburător*. Este o creaţiune şubredă, suferind de toate păcatele şubrezeniei sale, dintre cari noi subliniem numai pe cel care ne interesează astăzi, anume că este o creaţiune *trecătoare* în timp.

Zadarnic creăm piloţi-aviatori, zadarnic cheltuim cu ei bani, osteneală şi timp, *dacă nu le dăm putinţa de a sbura mereu*, pentru a întreţine şi a definitiva calităţile organice, pe cari sborul le-a deşteptat în ei.

Aceste calităţi organice *se dobândesc greu*, ca orice înfăptuire artificială; şi se pierd uşor, deasemenea, ca orice rezultat nefiresc. Căci cum am putea noi nădăjdui ca un om, care a trăit *câteva zeci de ceasuri* în văzduh — după o anterioritate de mai multe ori milenară, ce îl leagă de pământ, — să-şi păstreze dela sine însuşirile de pasăre dealungul celor *câteva zeci de ani*, pe cari îi va trăi mai departe din nou pe pământ? — Lista lungă de brevetaţi piloţi-aviatori de turism din România, în comparaţie cu infimul număr dintre ei, cari mai sunt astăzi în stare să sboare, stă ca o dovadă vie şi mustrătoare a acestui adevăr de bază.

De aceea, în ansamblul de ţeluri ale aviaţiei particulare, o preocupare de frunte va trebui să fie neapărat PREOCUPAREA PASTRARII ANTRENAMENTULUI DI SBOR, anunţată într'un articol precedent din acest studiu. Deci:

Aviaţia particulară este datoare să asigure sburătorilor creaţi de ea putinţa de a-şi păstra nestirbite însuşirile lor de sburători, printr'o neîncetată practicare a sborului, până la marginile atinse de fiecare nou pilot-aviator.

NUMAI IN ACEST FEL UN BREVET DE SBURATOR REPREZINTA O REALITATE, PE CARE NE PUTEM BIZUI IN CAZ DE NEVOE.

ŞI NUMAI IN ACEST FEL SE VA AJUNGE, DEALUNGUL MAI MULTOR GENERATII, LA ADAPTAREA DIN CE IN CE MAI BUNA A FAPTURII UMANE PENTRU VIAŢA DE AMFIBIE — VIETUITOARE PAMANTEANA ŞI SUPRA-PAMANTEANA.

GEORGE TINTA

MUNCA ŞI ASIGURARI

Are nevoe Casa Centrală de un milion jumătate, cărţi de asigurarare? Nu!

Consiliul de administraţie poate a reba preţul exagerat al caselor furnizoare? categoric, nu!

In urma legei de unificare a asigurărilor sociale, pentru încasarea cotizaţiilor dela asiguraţi, s'a stabilit un regim mixt: timbre şi liste de plăţi — marii patroni — plătind cotizaţiile la Casele de asigurări din ţară.

S'a urmărit simplificarea plăţilor, cerută de marele patronat — justificându-se avantajul listelor de plăţi — prin întrebuinţarea lor în Ardeal, sub regimul maghiar.

S'a uitat, însă, că regimul ungar nu acorda decât drepturi prezente: ajutor medical şi bănesc, în timp ce legea dinainte de unificare ca şi după unificare, a stabilit drepturi viitoare, pe baza satisfacerei obligaţiilor materiale din trecut, de către membrii asiguraţi.

Acest regim s'a extins pe întreg cuprinsul ţării. Pensiile de invaliditate ca şi cele de bătrâneţe, conform legei în vigoare se acordă, în urma stabilirei cotizaţiilor din trecut, fără de care asiguraţii nu pot primi aceste drepturi.

SISTEM DEFECTUOS

In acest scop — fiecare asigurat — posedă un carnet de asigurare, în care se lipesc timbrele corespunzătoare săptămânilor lucrate, sau se trece de către patroni, timpul lucrat — justificându-se acest interval cât şi plata reţinerilor dela asiguraţi — prin achitarea cotizaţiilor la Casele de asigurări, unde funcţionează întreprinderea.

Dela început s'a văzut defectuozitatea acestui sistem, în legătură mai ales cu verificarea listelor de plăţi cu carnetul de asigurare al fiecărui asigurat.

Serviciul de control şi inspecţie al Casei Centrale, la epoca totalizărei cotizaţiilor anuale, se găsea în faţa unor «stampile», care nu prezintau o garanţie oficială.

Pentru valorificarea acestor cotizaţiuni, erau obligaţi să cerceteze listele lunare de plăţi şi pe fiecare asigurat în localitatea şi la întreprinderea unde a lucrat.

O lucrare anevoioasă şi greu de executat. Totalizarea cotizaţiilor nu se putea face la timp, din care cauză lucrătorii rămâneau deposedaţi de drepturile lor.

«TICKETELE»

Ca urmare, direcţia generală a Casei Centrale a lua următoarea măsură: a înfiinţat aşa zisele «TICKETE».

După lege, ele nu puteau fi obligatorii. Dar pentru a se eluda legea, nu s'au mai numit timbre şi ticketele au fost impuse patronilor, deşi nu exista nici o sancţiune, dacă ele nu se lipesc în cartea de asigurare.

Intrebuinţarea ticketelor dovedeşte că timbrul unic şi monopol al Casei Centrale este practic — putându-se face un control mai rapid — iar totalizarea cotizaţiilor anuale, putând fi confirmată de organele de inspecţie, pe o dovadă reală, timbrele sau ticketele fiind cumpărate dela Casele de asigurări, considerate ca valori în buget.

Existenţa acestor valori, în carnetele de asigurări, dovedind numărul săptămânilor lucrate de asiguraţi, confirmă şi aflarea lor în câmpul muncii, dela care dată încep drepturile acordate de lege.

Inprezent marele întreprinderi sunt obligate a face două operaţiuni: lipirea ticketelor în cartea de asigurare, precum şi însemnarea timpului lucrat.

Un milion jumătate cărţi de asigurare

Cartea de asigurare tipărită în 1934, a fost experimentată timp de trei ani. In acest interval diferite memorii ale marelor întreprinderi, numeroase referate lunare a serviciului de inspecţie ca şi reclamaţiile făcute individual de unii asiguraţi, au făcut obiectul unor ample discuţiuni — în diferite şedinţe ale consiliului plenar al Casei centrale.

La 31 Martie a. c. expirând valabilitatea actualelor cărţi de asigurare, urmează ca dela 1 Aprilie, să se facă preschimbarea lor.

In urma referatelor făcute de direcţia I-a şi direcţia veniturilor şi controlului din Casa Centrală, adăugându-se şi concluziile direcţiei contabilităţii, s'a hotărît confecţionarea a unui număr de un milion şi jumătate cărţi de asigurare, valorile pe trei ani.

S'a anunţat chiar o primă licitaţie care s'a amânat — pentru motivul că încă până în prezent nu s'a stabilit modelul definitiv, care să înlăture defectele constatate în timpul celor trei ani de experienţă. Chestiunea a fost desbătută în plenul consiliului de administraţie încă din luna Februarie a. c.

La 5 Martie a. c. s'a ţinut a doua licitaţie pentru furnizarea aceste cantităţi. S'a prezentat un număr restrâns de firme cartelate, — cerând un preţ exagerat — Iată de trecut din care cauză, consiliul Casei Centrale nu şi-a dat încă avizul.

In numărul viitor vom arăta cauza scumpetei, cât şi necesitatea de a reduce pe jumătate, confecţionarea acestor valori. Nemai fiind timp pentru o licitaţie publică, desigur că se va ajunge la o liberă transacţie, căci ele trebuiesc confecţionate până la 25 Martie a. c., pentru a fi expediate la timp Caselor de asigurări din ţară.

Justus

Adunarea comitetului naţional român al Camerei de comerţ internaţionale

Eri 11 Martie a avut loc adunarea comitetului naţional român al Camerei de comerţ Internaţionale de sub preşedenţia d-lui prof. Mihail Manoilescu, asistat de d-nii: dr. I. Stănescu şi I. N. Ionescu, secretari.

Au luat parte la şedinţa d-nii: prof. Grig. Trancu-Iaşi, ing. Mihail Constantinescu, ing. Budeanu, ing. Ştefan Mihăescu, ing. Duque, preşedintele Camerei de comerţ şi de industrie Ploeşti, Gh. Christodorescu, directorul general al Uniunii Camerelor de comerţ şi de industrie, Gr. Manoilescu, industriaş, Paul Demetrescu, V. Ioachim, secretarul Camerei de comerţ şi de industrie Bucureşti, Petrescu, preşedintele Camerei de comerţ Călăraşi, Voiculescu preşedintele Camerei de comerţ Bazargic, ingineri Theodor şi Cazmir Akerman, N. D. Constantinescu, dr. Mănecuţă, I. Gologan, Braşov, Stelian Papina, Ploeşti, etc.

CONGRESUL DELA BERLIN

După ce a mulţumit domnilor membri, d. preşedinte Manoilescu arată scopul acestei adunări — participarea României la Congresul Camerei de comerţ Internaţionale care se va ţine la Berlin între 28 Iunie şi 3 Iulie 1937. D-sa pentru a arăta importanţa acestui congres analizează principalele probleme cari vor face obiectul discuţiunilor.

POLITICA COMERCIALA

D. preşedinte M. MANOILESCU a arătat eforturile făcute de Camera de comerţ dela Paris pentru înlăturarea piedicelor puse comerţului internaţional şi că această instituţie a ajuns în urma cercetărilor făcute la concluzia că atenuarea sensibilă a piedicilor este în funcţie de politica generală pe care statele o vor imprim-o în materie de reconstrucţie economică. Această Cameră preconizează adaptarea metodelor practice pentru demobilizarea tarifelor vamale adică readucerea lor în raport cu scăderea preţurilor şi apoi abolirea prohibiţiunilor, a sistemului autorizaţiilor de import şi a contingentelor cari sunt foarte criticabile aşa cum sunt practicate. Deasemeni se ridică şi contra protecţionismului indirect.

ORGANIZAREA DISTRIBUŢIEI

O problemă care se desbate de mult timp şi care totuşi este de actualitate, este dubla impunere. Camera Internaţională crede că dubla impunere ar putea fi evitată dacă s'ar acorda dreptul de taxare fie în mod exclusiv statului în care contribuabilul îşi are domiciliul fie în mod exclusiv statului de origină al veniturilor. Ea mai cere ca în convenţiile privitoare la această materie să se recunoască formal contribuabililor lezaţi de dubla impunere, un drept de recurs printr'o procedură simplă şi rapidă.

ACORDURILE INTERNAŢIONALE

D. MANOILESCU a arătat principiile esenţiale ale politicei acestor acorduri la care a ajuns Camera de comerţ internaţională, în urma cercetărilor făcute, arătând totodată rolul important al Curţii de arbitraj dela Paris în tranşarea diferendelor ce ar surveni din aceste acorduri.

O mare operă care trebue relevată este strângerea şi coordonarea principalilor termeni comerciali din 33 de ţări în scop de a se evita orice echivoc de interpretare în privinţa obligaţiunilor vânzătorului şi cumpărătorului în cont actele internaţionale.

PARTICIPAREA ROMANIEI LA CONGRESUL DELA BERLIN

D. prof. Manoilescu a informat adunarea că d-sa va vorbi în ziua de 1 Iulie la acel Congres tratând problema Naţionalismului economic, problemă care a fost pusă în şedinţa plenară a acestui Congres.

In legătură cu participarea pe care d. Preşedinte o doreşte cât mai importantă, roagă pe d-nii membri să se înscrie în număr cât mai mare. Iau parte la discuţii d-nii ing. M. Constantinescu, ing. Budeanu, ing. Ştefan Mihăescu, prof. Trancu-Iaşi, care informează adunarea că va trata în acest congres problema termenilor comerciali. Deasemeni mai i-au parte la discuţii d. ing. Duque, care îşi exprimă mulţumirea de atmosfera înaltă în care s'au făcut discuţiile insistând pentru o cât mai reprezentativă participare.

Se mai discută apoi chestiuni de ordin technic în legătură cu participarea la acest congres şi se stabileşte ca înainte de Congres să aibă loc o nouă şedinţă pentru fixarea punctului de vedere românesc asupra tuturor chestiunilor.

Delegaţii „Uniunei generale a meseriaşilor" la ministerul muncii

Eri la ora 12, o delegaţie numeroasă a «Uniunei Generale a meseriaşilor din România» în frunte cu d. **Teodor Ionescu**, preşedintele Uniunei, s'a prezentat d-lui profesor **I. Nistor, ministrul muncii**, arătând situaţia împovărătoare a meseriaşilor din întreg cuprinsul ţării, solicitând printre altele, în special, a nu se mări cotizaţiile la Asigurările Sociale, modificându-se legea Asigurărilor muncitoreşti şi cea a Camerelor de muncă în spiritul vremei şi al nevoilor, consultându-se exponenţii organizaţiunilor profesionale mai reprezentative la alcătuirea acestor anteproecte de modificări, cerute prin congresele ţinute în diferite părţi ale ţării, la care cele ce se erijează în conducători ai Camerilor de muncă, nu se sezizează de doleanţele clasei meşteşugăreşti şi muncitoreşti. D. ministru al muncii, a promis delegaţiei, că va pune în disenţia forurilor în drept justele doleanţe exprimate, pentru care delegaţia a mulţumit, întrunindu-se apoi la sediul central al Uniunei din Cal. Victoriei No. 40 unde au stabilit ca **Marţi 16 Martie a. c., la ora 8** seara precis, să se ţină o adunare extraordinară cu reprezentanţii tuturor secţiunilor, suburbanelor şi comitetului central, pentru a hotărî data şi ordinea de zi a Congreselor ce Uniunea trebuie să le ţină în Capitală şi în diferite regiuni ale ţării, în legătură cu revendicările exprimate de membrii acestei organizaţiuni profesionale.

Dela Sor. funcţionarilor publici

Joi 11 Martie a. c. la orele 19, consiliul de administraţie al societăţii generale a funcţionarilor publici s'a întrunit în şedinţă extraordinară, în palatul societăţii din piaţa Victoriei, pentru a discuta proectul de lege pentru statutul funcţionarilor publici, aşa cum a eşit modificat din comisiunea de legislaţie civilă a Camerei deputaţilor.

D. preşedinte **Cezar Hărjescu**, deschizând şedinţa aduce la cunoştinţa consiliului, că unele din propunerile formulate de societate şi expuse d-ui părţii d-sale, la şedinţa consiliului de la 7 Dec. 1936, au fost admise în parte şi introduse în proectul de statut.

Se constată totuşi că au rămas încă neintroduse în proectul de statut o bună parte din propunerile formulate cu acea ocazie de consiliul de administraţie a societăţii şi, pe cari d. subsecretar de stat Bentoiu le admisese principial.

Adunarea Naţional-Creştină din Sectorul IV Verde

Miercuri seara s'a ţinut, în sediul din calea Griviţei No. 217, şedinţa consiliului la ora 8 seara şi apoi şedinţa publică, în sala cea mare la ora 9.

D. arhitect I. D. ENESCU a expus noile măsuri de organizare şi propagandă, în legătură cu viitoarele alegeri municipale, cerând tuturor preşedinţilor de circumscripţii să-şi complecteze încadrarea secţiunilor şi constituirea grupelor.

D. ing. I. ENESCU, comandantul lăncierilor a făcut o dare de seamă asupra organizării tineretului arătând măsurile luate în vederea activării organizaţiei.

D. arhitect I. D. ENESCU, dă cuvântul d-lui prof. ST. DUMITRESCU, d-sa a desvoltat conferinţa asupra problemei oraşelor în general şi a Capitalei în special, arătând evoluţia municipiului Bucureşti, atât în ce priveşte problema demografică, cât şi problemele edilitare.

D. Enescu, spune: ştiinţa urbanismului se ocupă cu rezolvarea celor trei probleme, strâns legate de acestea a concentrării de viaţă în comun, a oraşelor: igiena, circulaţia şi estetica.

Igiena înseamnă mediu prielnic desvoltării vieţii omeneşti: igiena socială, morală, politică şi naţională. Pentru capitala ţării nu poate fi vorba numai de curăţirea şi măturarea străzilor, ci şi de curăţarea şi măturarea vieţii politice şi sociale de toate gunoaele cari primejduesc sănătatea poporului românesc.

In materie de circulaţie, desigur că nu poate fi vorba numai de lesnicioasa circulaţie a automobilelor celor cari trăesc şi se îmbogăţesc pe spinarea noastră, ci de libera circulaţie, de posibilitatea desvoltării şi promovării valorilor naţionale, alungate azi către periferie, spre fundurile mizeriei şi desnădejdei.

In materie de estetică, nu poate fi vorba numai de frumuseţea arhitecturei spaţiale, ci şi de acela a arhitecturei sociale şi mai ales naţionale. Edificiul statului trebuie alcătuit cu elemente şi material autochton, Capitala ţării trebuie să înfăţişeze specificul naţional, în toate domeniile de manifestare materială, spirituală şi politică.

Intocmirea actelor de urmărire

Ministerul de finanţe a cerut administraţiilor financiare să ia măsuri şi să controleze dacă organele de percepere se conformă întocmai dispoziţiunilor ce se dau, pentruca toate actele de urmărire cari se întocmesc pe baza legii pentru perceperea şi urmărirea veniturilor publice să fie complectate corect cu cerneală şi să conţină toate elementele necesare pentruca atât contribuabilul cât şi ministerul, în caz de reclamaţiuni, să poată recunoaşte situaţia delictului şi natura lui.

O cooperativă românească la Focşani

FOCŞANI. — Duminecă 7 Martie crt. a avut loc la liceul comercial din localitate adunarea de constituire a unei cooperative româneşti de aprovizionare şi consum din iniţiativa d-lui profesor Dănilă.

Au luat parte numeroşi profesori, funcţionari şi meseriaşi. Din partea centralei de consum a luat parte d. inspector general Al. Ionescu care a prezidat adunarea. După interesante discuţiuni s'a cetit actul constitutiv şi statutele care au fost aprobate de adunare.

Dela Cercul de Studii al „Frontului Românesc" din Capitală

D. avocat Gh. M. Mihail a făcut, Joi seară, în faţa comisiei financiare de sub preşedinţia d-lui avocat C. Algiu, o comunicare despre «Schimbul de produse între România şi străinătate şi despre tariful vamal în raport cu protecţia muncii naţionale», tratând primul capitol, despre: «Contingentare şi protecţia valutei naţionale».

Adunarea generală a Sindicatului ziariştilor creştini din Basarabia

Membrii «*Sindicatului ziariştilor creştini din Basarabia*», sunt convocaţi în ADUNARE GENERALA, pentru *ziua de 11 Aprilie 1937*.

ORDINEA DE ZI:

Membrii «Sindicatului ziariştilor creştini din Basaraba», sunt convocaţi în adunare generală pentru ziua de 11 Aprilie 1937.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă şi descărcarea comitetului.
2. Ratificarea statutului «Confederaţiei presei creştine din România».
3. Alegerea noului comitet de conducere.
4. Eventuale.

Pentru a putea participa, cu drept de vot, la adunare, membrii Sindicatului, sunt rugaţi a se pune la curent cu cotizaţiile.

Dacă nu se va întruni numărul suficient de membri, adunarea generală se va ţine Duminică 18 Aprilie 1937, cu orice număr de membri.

Adunarea va avea loc în Chişinău, str. Regele Ferdinand 81.

Cu acest prilej, facem apel la toţi creştinii — mânuitori ai condeiului ziarişti şi publicişti — să vină la noi spre a putea forma un singur front al acelora ce răspândesc slovă românească între Prut şi Nistru.

In Sindicat nu pot fi primiţi decât românii creştini, născuţi, iar nu făcuţi!

Preşedinte,
SERGIU FLORESCU

Secretar general,
Dr. Liviu P. Funariu

Publicitatea românească

Acest spaţiu, este permanent rezervat pentru a semnala publicului românesc, numai întreprinderile şi magazinele româneşti şi creştine din Capitală.

Prin această iniţiativă voim să combatem prejudecata funestă ce persistă încă în sufletele celor mai mulţi dintre industriaşii şi comercianţii creştini, în ceea ce priveşte folosirea presei naţionaliste pentru reclama produselor lor. Comercianţii şi industriaşii în chestiune se tem că, recurgând la serviciile ziarelor româneşti vor cădea victimele boicotului ovreilor.

Vrem să le dovedim că se înşeală.

Ovreii ne vor boicota cu atât mai mult şi mai eficace, cu cât noi le vom arăta că ne e teamă de dânşii.

Imediat însă ce vom adopta faţă de ei o atitudine demnă, hotărîtă, pozitivă şi la nevoe chiar agresivă, ei vor dispare din faţa noastră ca o vedenie. Mai ales astăzi, când ideea naţionalistă triumfătoare, îi calcă pe toţi în picioarele cailor ei sirepi.

Publicitatea pe care o facem aci, este gratuită pe timp de o lună.

INDUSTRIE CASNICA LEGIONARA
se primesc comenzi
Adresaţi: Coop. Legionară, Str. Gutenberg Nr. 3

Manufactura: «Imperial», calea Victoriei 49; Orghidan, Pânzari 16; Ilie Gr. Dumitrescu, Carol 64; Pop şi Bunescu, Lipscani 4.

Uniforme: Fundănescu, Carol 66; «Magazinul nou», Georgescu-Petrescu, Carol 62.

Incălţăminte: Gh. Trestioreanu, Principatele Unite 2; «La Radu», Griviţei 158; V. Vasilescu, Carol 46.

Pălării: «Vichi», Victoriei 77; «Lenuţa», Franklin 5; Basturescu, Brezoianu 24.

Croitori: Maria Panduru, str. Muzelor 25 (din Şerban Vodă); Teodorescu, Lipscani 57; Vlădescu Lazăr, Domniţa Anastasia 23.

Menaj, porcelanuri: Ionescu, str. Academiei 21; Constantinescu, Moşilor 22.

Vopselării: Săvescu P., N. Bălcescu 13; Voicu Gh. (poleitor), Bălcescu 41.

Fabrică tâmplărie: Georgescu, calea Plevnei 224; Gh. Tais, Teiul Doamnei 38.

Fierărie: Marinescu V. Jalea, Doamnei 27; Găetan, Buzeşti 31; Cărnaru I. Gh., Carol 188.

Parchetari: Alexandru Bucur, b-dul L. Catargiu 47.

Atelier mecanic: Mihăescu Constantin, Cobălcescu 45.

Tipografii: «Bucovina» Gr. Alexandrescu 4; «Litera Creştină», strada Uranus 79; Georgescu Ştefan, Cavalii Vechi 19.

Fabrici de oglinzi: «Cristalul», str. Filaret 35.

Geamuri, rame: «Geamul catedralei», Moşilor 21

ULTIMA ORA

Dela Palat

COMUNICAT No. 8

Mareșalatul Curții Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 12 Martie 1937, Majestatea Sa Regele a primit în audiență de lucru pe:

D. Mircea Cancicov, ministrul de finanțe.

D. Gh. Tătărăscu, președ. consil. de miniștri și ministru de interne.

D. dr. C. Angelescu, ministrul educației naționale.

La dejun M. S. Regele a avut invitați pe:

D. Alfred Cortot.

După amiază M. S. Regele a primit în audiență pe:

D. von Cramon.

Sir Leopold H. Savile.

D. Jan Șeba, ministrul Cehoslovaciei la București.

Regele Petru al Jugoslaviei bolnav

PARIS 13 (Radiopress). — Agenția Radio anunță după o telegramă din Belgrad, retransmisă din Budapesta că Regele Pentru al Iugoslaviei s'a îmbolnăvit. Boala sa nu provoacă însă nici o îngrijorare.

Modificarea statutului Băncii Naționale

Pentru a se da posibilitatea Băncii Naționale să participe la capitalul instituțiilor românești de credit agricol, meseșugăresc, al funcționarilor, pentru intensificarea producției aurului, sau construirea de silozuri, în vederea garantărei, s'a depus la Cameră un proect prin care se modifică, în acest sens art. 89 din statutele primului nostru institut de credit.

O nuntă între liliputani

Impreunarea Grigoriță Iunian-Dem. Dobrescu

Ultimele frământări politice și în deosebi fenomenele sismice din lăuntrul partidului național-țărănesc, a provocat o vie agitație printre partidele liliputane dela noi.

Intrunirile politice se țin lanț. «Vederile» pentru încheierea unui rapid contract matrimonial au început întrezărindu-se și perspectiva unor încrucișeri nebănuite, sub magica baghetă a doctorului Caliostro-Argetoianu. Sosirea primăverii pe de altă parte, iluzionează pe toți șefii micilor partide, cu puterea unor virilități de mult pierdute în politica de azi.

Felcerul vieții noastre politice, d. Constantin Argetoianu este și d-sa un mare iluzionist, sublinind și acuma încă formule, pe care laboratoarele partidelor le-a părăsit de mult. D-sa e totuși posedat de jocul bobilor politici pe care toată ziua îi întinde permutându-i ca în matematici (de data aceasta permutători de 15 luate câte două).

LOGODNA AIURELII

Cel dintâi care a răspuns «chemărilor de primăvară» simțindu-și sângele încălzit de soare — (același fenomen ce se petrece și la șerpi) — a fost d. Grigoriță Iunian, piuitorul titirez parlamentar, care s'a împreunat acum câteva zile cu tăcălia edilitară a d-lui Dem. Dobrescu.

Această nuntă făcută între liliputanii vieții noastre publice le început a provocat mirare, că doar dintr'o pereche de «pitici» n'o să se nască niciodată vreun gigant. (Numai dacă soția nu păcătuește cumva cu cine știe ce dulău politic).

D. GR. IUNIAN

Pe urmă însă toată lumea a început să râdă sgomotos fiindcă ambele «partide» sunt asexuate, iar șefii lor răscopți.

Simbolic însă nunta s'a făcut, iar micile partide sunt vesele că în sfârșit le-a tras-o cineva mai înainte cu piciorul.

Și dintre cei mai veseli este «demisionarul vicepreședinte descalificat», doctorul Nicolae Lupu, care se gândește că ar putea în orice caz să completeze la rigoare triunghiul conjugul în ciuda aparențelor contrarii. Ar fi o împăcare «extra muros». Nici prime și nici ultime din cariera Lupului politic. (Cât pentru forțele politice dr. Lupu ar poposi cu frații săi din ce în ce mai mici, cu pofte de mâncare din ce în ce mai mari).

Iată de ce împreunarea de alaltăeri seară, a stârnit și câteva discuții — glumețe toate de altfel.

Dar cei mai mulți dintre cei mici se pregătesc de împreunare, crezând că ar putea tenta puterea, să le viziteze regimul matrimonial.

De când e lumea puterea a avut-o însă totdeauna «Leul» iar vietățile mai mici n'au fost decât o biată și ușoară pradă.

Logodna aiurelii a fost făcută totuși, numai pentru Luni.

Stilex

Inarmările britanice

Declarațiile făcute eri de Sir Samuel Hoare, primul lord al amiralității, în Camera Comunelor, cu ocazia depunerii bugetului marinei, arată din nou giganticele sforțări făcute de Anglia spre a grăbi înarmarea sa.

Cheltuelile marinei trec de 100 milioane lire sterline. 80 de bastimente noui se pun pe șantier, împreună cu cele de anul trecut se ajunge la un total de 148 vase pe șantier.

Programul înarmărilor e într'adevăr colosal iar ritmul lor impresionant.

Cui se datorește înarmarea Marei Britanii?

Se vorbește vag de cursa generală a înarmărilor, de programul militar și naval german, de atmosfera războinică etc. Fără îndoială toți acești factori au avut probabil o oarecare influență asupra guvernului, parlamentului și opiniei publice britanice, dar factorul determinant, decisiv, a fost înfrângerea suferită anul trecut în fața Italiei fasciste.

Să ne memorăm faptele. Italia începe campania diplomatică pentru parafarea cucerirei Abisiniei încă din Decembrie 1934. In Ianuarie 1935 încheie acordul cu Franța căpătând învoirea docilă a d-lui Laval. In Martie Reichul anunță lumii voința de a-și creia o nouă armată. Anglia, Franța și Italia, din inițiativa Ducelui, ajung la frontul comun dela Stresa. Presa italiană prepară opinia în vederea războiului. Incidentele de graniță se repetă. Notele diplomatice se țin lanț.

Anglia nu-și precizează intențiile. Roma înțelege că va avea, sub masca protestelor oficiale, aprobarea docilă a Marei Britanii.

Abea în Iulie Londra își manifestă fățiș intențiunea de a împiedeca — cu orice preț — pătrunderea Italienilor în Abisinia. Dar acum Ducele — pe care multă lume îl crede prins în cursa perfidului albion — nu mai poate da înapoi.

Războiul izbucnește. Liga Națiunilor, instigată de Anglia, decretează sancțiuni. Intreaga flotă britanică se concentrează la Malta. Se ventilează ideea închiderii Suezului. Italia totuși nu se supune.

La un moment dat, în urma inițiativei d-lui Laval, se pare că se va ajunge la un compromis. Planul Laval-Hoare atribue Italiei câteva deserturi.

Un val de indignare unanimă răstoarnă pe d. Hoare. Italia trebue să cedeze total, așa cer interesele imperiului și... sentimentele umanitare. Totuși Italia nu cedează.

Și atunci, cu toate sancțiunile, cu toată flota, Marea Britanie stă pe loc, privește cu brațele încrucișate victoriile italiene și asistă neputincioasă la cucerirea întregei Abisinii.

Dela Cromwell încoace Marea Britanie n'a mai suferit o atare umilință. Dece a cedat Anglia? Pentrucă amiralitatea s'a declarat incapabilă să reziste unui atac italian în Mediterană.

Dar pierderea prestigiului are consecințe în întreg imperiul. Popoarele coloniale se mișcă, arabii se revoltă, Egiptul cere independența.

Iată dece, cu tot acordul anglo-italian, Anglia se înarmează. Ea vrea să dovedească lumei și imperiului ei că numai neprevederea i-a adus înfrângerea de anul trecut, că a fost o eclipsă trecătoare și mai ales vrea să *redobândească stăpânirea absolută în Mediterană.*

Drumul spre Indii, Egiptul nu se pot menține și apăra fără stăpânirea Mediteranei. Dar aci interesele coloniale britanice se întâlnesc cu interesele *vitale* italiene. Deaceia, Italia răspunde la înarmări cu înarmări, iar Ducele pleacă — însoțit de toată flota — în Libia, *în coasta Egiptului care freamătă,* să țină discursuri-program.

Lupta pentru Mediterană e deschisă! Firește Anglia are resurse imense, dar Italia are poziții strategice inexpugnabile, iar dacă Spania devine în întregime naționalistă ele vor deveni și mai puternice.

Va duce această luptă pentru Mediterană cu necesitate la un conflict? Nu știu! Nu cred! In orice caz însă, după cum arătam și altă dată, va întări axa Roma—Berlin.

Deocamdată cel ce va câștiga sigur de pe urma înarmărilor britanice e Hitler. Silind Italia să se concentreze în Mediterana, să slăbească vigilența în Europa Centrală, Londra face —fără să vrea— jocul Germaniei.

Politica germană va mai înregistra succese răsunătoare pe continent.

Este o realitate, de care România trebue să țină seama!

Paul Mihail

O comunicare senzațională făcută la Senat de d. prof. M. Manoilescu

— Ce se petrece la Societatea de telefoane —

Eri după amiază, d. profesor Mihail Manoilescu a făcut următoarea comunicare:

Am onoarea a întreba pe d-nii miniștri de interne și de comunicații dacă au cunoștință de descoperirile care s'au făcut la Societatea de Telefoane despre activitatea mai mult decât suspectă cu caracter de spionaj desfășurată de câțiva din conducătorii importanți ai acestei societăți.

Au cunoștință domniile lor că un inginer evreu cu nume spaniol EDUARD GARCIA GOMEZ intercepta convorbirile de Stat pentru a le transmite înregistrate pe plăci sau stenografic unor cercuri streine?

Au cunoștință domniile lor de rolul inginerului inspector de linie LOUIS CONSTINIERO și a funcționarilor MARIO MEIER și HENRY MEIER — acesta din urmă fugit în Bulgaria și arestat acolo pentru propagandă comunistă?

Au cunoștință domniile lor de activitatea pe care a desfășurat-o în legătură cu această gravă chestiune individul MAURICIO DINER?

Față cu gravitatea acestor descoperiri și cu necesitatea ca să se facă lumină cât mai repede în această chestiune, nu anunț o interpelare care — în ritmul nostru parlamentar — nu s'ar putea desvolta decât mult mai târziu ci rog să mi se dea un răspuns urgent la aceste întrebări precise, rezervându-mi dreptul ca în replică să vin cu alte date și informațiuni.

Alegerile comunale din Capitală

Tragerea la sorți a jumătate din consilierii comunali a celor patru sectoare ale Capitalei s'a terminat.

In locul consilierilor ieșiți la sorți urmează să se facă noui alegeri comunale.

D. Al. G. Donescu, primarul general al Capitalei, a avut o consfătuire cu d. Bârcă, subsecretar de stat la interne, în legătură cu fixarea datei noullor alegeri, care, probabil, se vor efectua pela mijlocul lunii Aprilie.

Primăriile de sectoare lucrează în momentul de față la întocmirea tablourilor de alegători, ce vor fi înaintate judecătoriilor respective.

Frumoase aprecieri despre D-l ministru Cancicov

In „L'Europe Nouvelle" Nr. 995 din 6 Martie 1937

Domnul Cancicov, ministrul de finanțe al României, nu e, zice-se, nici un financiar, nici un jurist, ci «pur și simplu un om de bun simț».

Dacă domnul Cancicov era un financiar sau un jurist și i-ar fi lipsit bunul simț, fără îndoială n'ar fi putut reuși să negocieze atât de repede și atât de bine, acordul asupra datoriei românești ce l-a semnat la Paris.

După acest prim succes, domnul Cancicov s'a dus la d. Yvon Delbos.

Hotărît, domnul Cancicov, e «curat om de bun simț».

Asociația funcționarilor de bancă focar de comunism

S'a protestat contra proporționalității etnice din întreprinderi

Eri 12 Martie, funcționarii, recte jidanii din bănci, au fost convocați de președintele A. F. B.-ului, d. Georgescu pentru a protesta contra proectului de lege a proporționalității etnice în întreprinderi, urmând a se prezenta cu acest protest d-lui ministru Valer Pop.

Pentrucă acestei asociații de evrei i s'a dat oare care atenție din partea ministerului de industrie și comerț este bine să se știe, că această asociație este una dintre cele mai periculoase focare comuniste, prezidată, spre rușinea noastră, de funcționarul dela Banca Comercială Română, un anume Georgescu jidovit, care are îndrăzneala de a se prezenta forurilor superioare ca expresia deziderațelor funcționarilor de bancă. Spre a dovedi că această asociație nu are ca obiectiv apărarea intereselor profesionale ci propagarea ideilor comuniste, este deajuns să reproducem câteva fragmente din declarațiile de eri ale comunistului președinte:

«Noi funcționarii de bancă trebue să ne solidarizăm spre a lupta în primul rând contra capitalului și patronului, iar în al doilea rând contra regimului actual. In această luptă trebue să pornim fără deosebire de sânge și naționalitate».

Cred destul de edificatoare acestea cuvinte, fără a mai adăuga, că la sediul asociației nu vom găsi portretul M. S. Regelui, dar vom găsi în schimb pe Karl Marx și tot felul de maxime comuniste.

Iată deci cine este contra proporționalității etnice în întreprinderi.

Redăm acestea spre a se sesiza d. ministru V. Pop, opinia publică, și oficialitățile de siguranță, care trebue să procedeze numai decât la desființarea acestui nucleu judaic comunist.

Primul congres viticol în Bulgaria

Comisiunea internațională de viticultură — comitetul bulgar — a trimis săptămâna aceasta, o adresă ministerului cooperației, direcțiunea viticulturei cât și șefului stațiunei de viticultură din I.C.A.R., prin care anunță că dorește să organiseze un congres de Ampelografie (descrierea diferitelor varietăți de vițe), al țărilor Balcanice la Sofia.

Congresul va fi complectat cu o expoziție de varietățile de vinuri și struguri bulgărești.

Deschiderea acestui congres este anunțată la viitoarea producție sezonieră viticolă, adică între 26 și 28 Sept. și este pusă sub patronajul comisiunei internaționale permanente de viticultură cât și a oficiului internațional al vinului.

Luptele din Spania

Marea ofensivă a naționaliștilor

SEVILLA 13 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Vorbind în fața microfonului, generalul Queipo de Llano a desmințit în primul rând comunicatele publicate de guvernamentali, cu privire la operațiunile de pe frontul Guadalajarea.

Generalul a arătat că naționaliștii continuă să înainteze deși inamicul opune o rezistență înverșunată și a adăogat:

«Drumul pe care-l mai avem de străbătut până la Madrid este drept și plan. Terenul abia are câteva văi mici. Nu mai există nicio poziție dominantă, care să poată servi ca punct strategic pentru apărare».

Generalul Queipo de Llano a mai spus că inamicul a dat trei atacari succesive contra localității Trijueque, ocupată Joi, dar a fost respins.

In sectorul de Nord, naționaliștii au ocupat mai multe sate, printre care Hita Spinoza de Henares.

In sectorul Las Rozas, guvernamentalii au fost deasemenea respinși.

Pe frontul Biscaya, inamicul a încercat zădarnic să dea un atac contra localității Mondragon.

Ofensiva guvernamentalilor în sectorul Oviedo a fost zdrobită.

Naționaliștii înaintează

TENERIFFA 13 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Postul de radio de aici arată că naționaliștii au ocupat pe ziua de ieri importante poziții în sectorul Cogolludo și pe șoseaua dintre Brihuega și Torija.

Forțele de avantgarde ale naționaliștilor au ajuns la 8 kilometri de orașul Torija, spre care înaintează două coloane motorizate.

ORA 2

Importanta întrevedere de Luni

La ceaiul oferit parlamentarilor majoritari de către d. Gh. Tătărăscu, președintele consiliului a hotărît de comun acord cu d. Dinu Brătianu, ca Luni să aibă loc o întrevedere comună la care să participe și președinții Corpurilor Legiuitoare.

Cu această ocazie se va face o nouă trecere în revistă a situației politice, stabilindu-se totdeodată și proectele de legi cari urmează a se vota până la sfârșitul sesiunii parlamentare.

Turburări la Sofia

SOFIA 13 (Rador). — Studenții au făcut aseară noui manifestațiuni pe străzile capitalei, cerând restabilirea constituției. Poliția a risipit pe manifestanți și a arestat vreo sută din ei.

Universitatea va rămâne închisă două zile. In cercurile poliției se declară că manifestațiile ar fi fost organizate de vechile partide desființate.

Luptă înverșunată la Guadalajara

BURGOS 13 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Postul de radio de aici a anunțat aseară că luptele continuă cu violență pe frontul Guadalajara și mai ales în stânga șoselei spre Aragon și în sectorul Brihuega.

Guvernamentalii au trimis pe acest front cele mai bune echipe de «dinamiteros» de care dispun, pentru a ataca tancurile naționaliștilor.

Avioanele naționaliste au sburat ieri pe deasupra Guadalajarei, aruncând din nou proclamații prin care populația este invitată să se predea, pentru a evita ca și acest oraș să aibă soarta orașului Malaga.

Tancul englez „Minhla" va încărca benzină din Rusia pentru comuniștii spanioli

CONSTANȚA 13. — Azi după amiază a plecat din portul nostru, cu destinația Batum, tancul petrolifer englez «Minhla», spre a încărca din portul sovietic benzină pentru guvernul comunist spaniol din Valencia.

In portul nostru, echipajul aflând că va pleca la Batum spre a lua încărcământ pentru Spania, a încercat să debarce, însă autoritățile noastre s'au opus la debarcarea în bloc, din cauză că majoritatea absolută a echipajului erau străini.

Marinarii, ca și ofițerii, au declarat că la Istambul vor debarca, deoarece nu vor să-și riște viața, înspăimântați mai ales de moartea groasnică a întregului echipaj, de pe tancul «Lukia», care acum câteva zile s'a ciocnit de o mină în apele spaniole.

ECOURI ȘI POLEMICI

Sâmbătă 13 Martie ora 19 va avea loc la Academia comercială conferința d-lui M. Pienescu despre «Spiru Haret».

A apărut și s'a pus în vânzare No. 5 din marele hebdomadar „L'Echo de Bucarest", redactat în limba franceză, cuprinzând numeroase și interesante articole și cronici variate din toate domeniile. Rubrici politice, economice, artistice, mondene, feminine și sportive, în opt pagini mari la prețul de lei 5.

Din partea legațiunii Italiei la București primim următoarele cu rugămintea de a le da publicității:

«O agenție de presă a înregistrat și răspândit svonul că d. Dino Grandi «exilat» în 1932 la Londra (!) ar fi «reintrat în grație» și că va fi deci chemat să conducă din nou politica externă a Italiei în locul Contelui Galeazzo Ciano, care ar fi numit ambasador la Londra.

«Este de prisos să se spună că această știre, ireverențioasă ca formă și conținut fie la adresa Exc. Sale Ciano cât și la acea a Exc. Sale Grandi, este ridiculă și lipsită de orice temei».

Membrii majorităților parlamentare au fost invitate aseară la președinția Consiliului de către d. Gh. Tătărăscu să ia câte un ceai.

A participat și d. Dinu Brătianu.

D-nii Tătărăscu și Dinu Brătianu au făcut apoi cercuri diferite cu parlamentarii și fiecare a început numărătoarea.

Discuțiunile din sânul partidului național-țărănesc au de câteva zile ca obiectiv situația doctorului Nicolae Lupu și a fraților săi Costache și Panait.

Este vorba ca să i se limiteze drepturile de pradă, cu care a intrat acum doi ani în partid.

Doctorul Nicolae Lupu pretinde însă că având un drept câștigat, măsurile luate de conducerea partidului sunt neconstituționale.

Astăzi, Sâmbătă dimineață, la orele zece și jumătate, Senatul a luat în discuțiune proectul de lege pentru înființarea INSTITUTULUI NAȚIONAL DE CREDIT AGRICOL.

In sfârșit!

Eri seară au fost surprinși de către poliția legionară doi pungași care exploatând interesul publicului pentru mișcările naționale vindeau în numele mișcărei legionare diferite publicații. Ei au fost predați circ. 25 poliției.

Așa precum am arătat noi încă de alaltăeri, «lupiștii» partidului național-țărănesc au început să se agite.

Pe ziua de eri, feudalii politici ai «regelui sprițurilor» s'au concentrat acasă la d. inginer St. Mihăescu, unde au discutat — vorba vine! — modalitățile practice de a părăsi partidul pe trei sferturi înghițiți de avalanșa animozităților naționale.

Veșnica lor pomenire!

Se vorbește în cercurile guvernamentale că Parlamentul va fi convocat într'o sesiune extraordinată în cursul lunei August, pentru o perioadă de lucrări de două săptămâni.

Numai să ajungă guvernul până la August!...

Astăzi la amiază d. Dinu Brătianu a primit pe d-nii: Bebe Brătianu secretarul general al partidului, C. Xeni, Victor Slăvescu, foști miniștri și Puiu Angelescu.

LISABONA 13 (Rador). — Observatorii englezi, însărcinați cu controlul neintervenției la frontiera dintre Spania și Portugalia, și-au terminat lucrările pregătitoare.

LONDRA 13 (Rador) — Guvernul britanic a supus Societății Națiunilor propunerea de a se convoca o sesiune extraordinară a adunării generale, pentru a se aproba admiterea Egiptului în Instituția de la Geneva.

TOBRUK 13 (Rador). — Primind pe ziariștii egipteni, d. Mussolini le-a făcut următoarea declarație:

«Marea șosea, din care o parte a fost inaugurată azi, este destinată să aibă mare înrâurire asupra relațiilor economice și turistice italo-egiptene. Spuneți cetitorilor voștri că guvernul și poporul italian țin să trăiască în buni termeni de simpatie și amicitie, din ce în ce mai strânsă, cu poporul egiptean».

Primirea d-lui Mussolini la Tobruk

TOBRUK 12 (Rador). — Impreună cu d. Mussolini au sosit pe bordul crucișătorului «Pola» și următoarele personalități: amiralul Domenico Cavaguari, d. Achile Starace secretărul general al partidului fascist, d. Dino Alfieri, ministrul Presei și Propagandei și d. Alessandro Lessona, ministrul Coloniilor.

La debarcader, Ducele a fost primit de mareșalul Italo Balbo și de statul major, în mare uniformă, în timp ce șase torpiloare și patru submarine aflătoare la Tobruk, trăgeau salve de tunuri.

Șeful guvernului a trecut în revistă detașamentele de marină, aviație, carabineri, precum și formațiunile fasciste naționale și indigene.

Ducele și-a făcut apoi intrarea în sat, care este în întregime pavoazat și a vizitat cartierele noui, care constitue cea mai importantă parte a satului Tobruk. El s'a oprit timp mai îndelungat la lucrările începute de curând pentru baza navală, baza aeriană și postul de radio. In cele din urmă d. Mussolini s'a urcat într'un avion, pe bordul căruia a făcut o plimbare dealungul coastelor.

Numeroși ziariști italieni și străini au sosit eri la Tobruk, pe bordul vaporului «Cita din Genova».

D. Mussolini în Tripolitania

TOBRUN (Tripolitania), 12 (Rador). Azi dimineață la ora 8, crucișătorul «Pola», având pe bord pe d. Mussolini a intrat în port, urmat de crucișătoarele «Gorizia», «Zara» și «Fiume», din divizia 1 navală.

Unitățile din marina Libiei ancorate în port, au tras salve de tunuri în onoarea Ducelui, în timp ce escadrilele de avioane și hidroavioane sburau la o înălțime mică.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2, TELEFON 3.26.68 Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE